

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
UŽSIENIO IR EUROPOS SAJUNGOS REIKALŲ SKYRIUS
PAŽYMA

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS DIPLOMATINĖS TARNYBOS ĮSTATYMO
NR. VIII-1012 1, 14 IR 55 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO X¹ SKYRIUMI
ĮSTATYMO PROJEKTO

(TAP-17-274 (2), 17-275(2); TAIS NR. 16-10699(4))

2017-06-08 Nr. NV-1450

Vilnius

Projekto rengėjas: Užsienio reikalų ministerija.

Projekto tikslas:

- Diplomatinės tarnybos įstatymo Nr. VIII-1012 1, 14 ir 55 straipsnių pakeitimo ir papildymo XI skyriumi įstatymo projektu **siekama įtvirtinti darbuotojams ir diplomatams, kurių darbas yra kilnojamojo pobūdžio, galimybę kompensuoti su tuo susijusias padidėjusias išlaidas**, atsižvelgiant į tai, kad nuo 2017 m. liepos 1 d. įsigaliosiančiame naujajame Lietuvos Respublikos darbo kodekse nebelieka nuostatų, susijusių su tokiomis kompensacijomis.
- Įstatymo projektas parengtas siekiant tinkamai įgyvendinti Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo 2015 m. rugsėjo 29 d. nutarimą Nr. KT26-N15/2015 „Dėl Lietuvos Respublikos švietimo įstatymo 68 straipsnio 3 dalies ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1993 m. liepos 8 d. nutarimo Nr. 511 „Dėl biudžetinių įstaigų ir organizacijų darbuotojų darbo apmokėjimo tvarkos tobulinimo“ atitikties Lietuvos Respublikos Konstitucijai“.

Dabartinė situacija: Šiuo metu darbo užmokestis ir susijusios kompensacijos nustatomas vadovaujantis LR Vyriausybės 1999 m. lapkričio 5 d. nutarimu Nr. 1235 „Dėl Lietuvos Respublikos diplomatinės tarnybos veiklos“, atsižvelgiant į darbuotojų pareigybę ir taikant reziduojamos valstybės gyvenimo lygio vietos koeficientus.

Projektų esmė: Priėmus įstatymo projektą, bus įstatymu, o ne poįstatyminiais teisės aktais reguliuojamos esminės darbuotojų darbo apmokėjimo sąlygos, pagrindinės su darbu užsienyje susijusios socialinės garantijos ir materialinių pašalpų skyrimas.

Derinimas: Įstatymo projektas teikiamas pakartotinai. Užsienio reikalų ministerija (URM) su Teisingumo ministerija (TM) darbo tvarka suderino TM š. m. gegužės 26 d. pakartotinai teiktas pastabas, **išskyrus:**

TM pastabą dėl gyvenimo lygio vietos koeficiento nustatymo kriterijų įtvirtinimo įstatyme. URM nuomone, Vyriausybei turi būti palikta diskrecijos teisė lanksčiai ir operatyviai reaguoti į priimančiosiose valstybėse besikeičiančias aplinkybes (pvz. geopolitinę situaciją, vidaus ir išorės grėsmių lygį, valiutų kursų svyravimus, klimata, kriminogeninę padėtį, vartotojų kainų indeksus, BVP ir pan.), įtakančias gyvenimo lygio kaštus toje šalyje. Kriterijų nustatymas įstatyme tokią galimybę apsunkintų ir būtų netikslingas. Vyriausybė, tvirtindama koeficientus, atsižvelgia į Europos Komisijos, Jungtinių Tautų Organizacijos tvirtinamus gyvenimo lygio koeficientus, tačiau Lietuvos Respublikai juos tiesiogiai taikyti būtų didelė finansinė našta.

Atitiktis Vyriausybės programai:

Teikiamas teisės akto projektas tiesiogiai Vyriausybės programos nuostatų neįgyvendina.

Projektas įtrauktas į Seimo pavasario sesijos darbų programą. Svarstymas buvo numatytas š. m. gegužės mėnesį.

Dalykinio vertinimo išvada:

Siūloma teikiamą nutarimo projektą svarstyti Vyriausybės posėdžio B dalyje.

Skyriaus patarėja

Ingrida Kutkienė

LIETUVOS RESPUBLIKOS UŽSIENIO REIKALŲ MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, J.Tumo-Vaižganto g. 2, LT-01511 Vilnius, tel.: (8 5) 236 2444, (8 5) 236 2400,
faks. (8 5) 231 3090, el. p. urm@urm.lt, <http://www.urm.lt>

Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188613242

Lietuvos Respublikos Vyriausybei

2017-04-25 Nr. (22.28)3-2267

DĖL DIPLOMATINĖS TARNYBOS ĮSTATYMO NR. VIII-1012 1, 14 IR 55 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO X¹ SKYRIUMI ĮSTATYMO PROJEKTO TEIKIMO

Užsienio reikalų ministerija pakartotinai teikia Lietuvos Respublikos diplomatinės tarnybos įstatymo Nr. VIII-1012 1, 14 ir 55 straipsnių pakeitimo ir papildymo X¹ skyriumi įstatymo projektą (toliau – Įstatymo projektas) ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos diplomatinės tarnybos įstatymo Nr. VIII-1012 1, 14 ir 55 straipsnių pakeitimo ir papildymo X¹ skyriumi įstatymo projekto pateikimo Lietuvos Respublikos Seimui“ projektą.

Įstatymo projektas parengtas, siekiant tinkamai įgyvendinti Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo 2015 m. rugsėjo 29 d. nutarimą Nr. KT26-N15/2015 „Dėl Lietuvos Respublikos švietimo įstatymo 68 straipsnio 3 dalies ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1993 m. liepos 8 d. nutarimo Nr. 511 „Dėl biudžetinių įstaigų ir organizacijų darbuotojų darbo apmokėjimo tvarkos tobulinimo“ atitikties Lietuvos Respublikos Konstitucijai“ (toliau – Konstitucinio Teismo nutarimas), taip pat - atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių įstaigų darbuotojų darbo apmokėjimo įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 2 punkte įtvirtintą išimtį, kad įstatymo nuostatos netaikomos Lietuvos Respublikos diplomatinėms atstovybėms, konsulinėms įstaigoms, atstovybėms prie tarptautinių organizacijų ir specialiųjų misijų darbuotojams, dirbantiems pagal darbo sutartis (toliau – darbuotojai), siekiant, kad pagrindinės darbuotojų darbo apmokėjimo sąlygos ir su darbu užsienyje susijusios socialinės garantijos būtų įtvirtintos ne Vyriausybės nutarime, o Lietuvos Respublikos diplomatinės tarnybos įstatyme.

Įstatymo projektu taip pat siekiama įtvirtinti galimybę darbuotojams ir diplomatom, kurių darbas yra kilnojamojo pobūdžio, kompensuoti su tuo susijusias padidėjusias išlaidas, atsižvelgiant į tai, kad nuo 2017 m. liepos 1 d. turinčiame įsigaliojusi naujajame Lietuvos Respublikos darbo kodekse nebelieka nuostatų, susijusių su tokiomis kompensacijomis. Detalesnis siūlomų pakeitimų paaiškinimas ir argumentacija pateikiami pridedamame Įstatymo projekto aiškinamajame rašte.

Priėmus įstatymo projektą, bus įstatymu, o ne Vyriausybės nutarimu reguliuojamos esminės darbuotojų darbo apmokėjimo sąlygos, pagrindinės su darbu užsienyje susijusios socialinės garantijos ir materialinių pašalpų skyrimo galimybė, taip pat bus panaikinta galinti atsirasti teisinio reguliavimo spraga, susijusi su kompensacijų darbuotojams ir diplomatom, dirbantiems kilnojamojo pobūdžio darbą, mokėjimu. Neigiamų pasekmių nenumatoma.

Teisės aktų projektai neperkelia ir neįgyvendina ES teisės aktų, nėra notifikuotini Europos Komisijai.

Teisės aktų projektai derinti su Lietuvos Respublikos Finansų, Krašto apsaugos, Socialinės apsaugos ir darbo, Vidaus reikalų ir Teisingumo ministerijoms. Krašto apsaugos ministerija per nustatytą terminą nepateikė išvados, todėl laikytina, kad teisės aktų projektams pritaria. Pakartotinai teikiamas įstatymo projektas patikslintas pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės departamento 2017 m. kovo 20 d. išvadoje Nr. NV-729 pateiktas pastabas. Dėl Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos teisės departamento pastabų, į kurias neatsižvelgta ar atsižvelgta iš dalies, parengta derinimo pažyma.

Su visuomene konsultuotasi teisės aktų projektus paskelbus Lietuvos Respublikos Seimo kanceliarijos teisės aktų informacinėje sistemoje, pasiūlymų ir pastabų negauta.

Teisės aktų projektus parengė Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerija. Tiesioginės rengėjos – Užsienio reikalų ministerijos Teisės ir tarptautinių sutarčių departamento (direktorius Andrius Namavičius, tel. 8 706 5 2530) Teisės skyriaus (vedėja Jurgita Satkūnienė, tel. 8 706 5 2419) vyriausioji specialistė Birutė Kunigėlytė-Žiūkienė, tel. 8 706 5 2415, el. paštas birute.kunigelyte-ziukiene@urm.lt ir Finansų departamento (direktorė Jolanta Tubaitė, tel. 8 706 5 2895) Būhalterinės apskaitos skyriaus (vedėja Ilona Mikštienė, tel. 8 706 5 2997) vyriausioji specialistė Liudmila Danilevičienė (tel. 8 706 5 2640, el. p. liudmila.danileviciene@urm.lt).

PRIDEDAMA:

1. Įstatymo projektas, 4 lapai.
2. Įstatymo projekto lyginamasis variantas, 4 lapai.
3. Įstatymo projekto aiškinamasis raštas, 5 lapai.

4. Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos diplomatinės tarnybos įstatymo Nr. VIII-1012 1, 14 ir 55 straipsnių pakeitimo ir papildymo X¹ skyriumi įstatymo projekto pateikimo Lietuvos Respublikos Seimui“ projektas, 1 lapas.

5. Suinteresuotųjų institucijų išvados, 6 lapai.

6. Derinimo pažyma, 9 lapai.

Užsienio reikalų ministras

A handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke extending to the right.

Linas Linkevičius

Projektas

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS DIPLOMATINĖS TARNYBOS ĮSTATYMO NR. VIII-1012 1, 14 IR 55 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO X¹ SKYRIUMI ĮSTATYMO PROJEKTO PATEIKIMO LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMUI

2017 m.

d. Nr.

Vilnius

Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

1. Pritarti Lietuvos Respublikos diplomatinės tarnybos įstatymo Nr. VIII-1012 1, 14 ir 55 straipsnių pakeitimo ir papildymo X¹ skyriumi įstatymo projektui ir pateikti jį Lietuvos Respublikos Seimui.
2. Įgalioti užsienio reikalų ministrą Liną Linkevičių, o jam negalint dalyvauti – užsienio reikalų viceministrą Nerį Germaną, atstovauti Lietuvos Respublikos Vyriausybei svarstant nurodytą įstatymo projektą Lietuvos Respublikos Seime.

Ministras Pirmininkas

Užsienio reikalų ministras

Užsienio reikalų ministras
Linas Linkevičius

Andrius Namavičius
Teisės ir tarptautinių sutarčių
departamento direktorius

2017-04-24 5

AIŠKINAMASIS RAŠTAS

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS DIPLOMATINĖS TARNYBOS ĮSTATYMO NR. VIII-1012 1, 14 IR 55 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO X¹ SKYRIUMI ĮSTATYMO PROJEKTO

1. Įstatymo projekto rengimą paskatinusios priežastys, projekto tikslai ir uždaviniai.

Lietuvos Respublikos diplomatinės tarnybos įstatymo Nr. VIII-1012 1, 14 ir 55 straipsnių pakeitimo ir papildymo X¹ skyriumi įstatymo projektas (toliau – Įstatymo projektas) parengtas siekiant:

1. Atsižvelgiant į Konstitucinio Teismo 2015 m. rugšėjo 29 d. nutarimą „Dėl Lietuvos Respublikos švietimo įstatymo 68 straipsnio 3 dalies ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1993 m. liepos 8 d. nutarimo Nr. 511 „Dėl biudžetinių įstaigų ir organizacijų darbuotojų darbo apmokėjimo tvarkos tobulinimo“ atitikties Lietuvos Respublikos Konstitucijai“ ir į Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių įstaigų darbuotojų darbo apmokėjimo įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 2 punktą, siekiama Lietuvos Respublikos diplomatinės tarnybos įstatyme reglamentuoti Lietuvos Respublikos diplomatinių atstovybių, Lietuvos Respublikos atstovybių prie tarptautinių organizacijų, konsulinių įstaigų ir specialiųjų misijų (toliau kartu – atstovybė) darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis (toliau – darbuotojas), darbo apmokėjimo sąlygas ir suteikti galimybę gauti teisingą darbo užmokestį, atsižvelgiant į rezidavimo valstybės ypatumus, socialines garantijas, valstybės pragyvenimo lygį, vidutinį mėnesinį atlyginimą. Taip pat siekiama reglamentuoti darbuotojų socialines garantijas, susijusias su darbu užsienyje, ir materialinių pašalpų darbuotojams skyrimą.

2. Atsižvelgiant į tai, kad dalies Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerijoje dirbančių diplomatų, priimtų į diplomatinę tarnybą Diplomatinės tarnybos įstatymo 23 straipsnio 4 dalyje numatytu pagrindu, taip pat dalies darbuotojų darbo pobūdis yra kilnojamas (darbas atliekamas traukiniuose, vykstančiuose iš Rusijos Federacijos į Rusijos Federacijos Kaliningrado sritį ir atgal tranzitu per Lietuvos Respublikos teritoriją), siūloma Diplomatinės tarnybos įstatyme įtvirtinti galimybę mokėti kompensacijas už papildomas išlaidas, patirtas dėl tokio darbo pobūdžio. Pažymėtina, kad nuo 2017 m. liepos 1 d. įsigalios naujas Lietuvos Respublikos darbo kodeksas, kuriame nėra šiuo metu galiojančio Lietuvos Respublikos darbo kodekso 216 straipsnyje įtvirtintos nuostatos dėl kompensacijų asmenims, kurių darbas yra kilnojamojo pobūdžio arba susijęs su kelionėmis. Atitinkamai netekusiu galios turėtų būti pripažintas Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2003 m. sausio 28 d. nutarimas Nr. 116 „Dėl kompensuojamų išmokų dydžio ir mokėjimo tvarkos aprašo patvirtinimo“. Nors Lietuvos Respublikos darbo kodekso patvirtinimo, įsigaliojimo ir įgyvendinimo įstatymo Nr. XII-2603 1 straipsniu patvirtinto Lietuvos Respublikos darbo kodekso 21, 23, 31, 32, 40, 43, 48, 52, 53, 57, 63, 65, 71, 79, 112, 114, 115, 117, 120, 127, 144, 147, 169, 171, 179, 181, 185, 195, 197, 204, 209, 221, 237, 240, 241 ir 242 straipsnių pakeitimo įstatymo projektu (toliau – Darbo kodekso pakeitimo projektas) siūloma papildyti naująjį darbo kodeksą nuostatomis dėl kompensacijų už papildomas išlaidas, susijusias su kilnojamojo pobūdžio darbu, manytina, kad tokių teisinių santykių reglamentavimas ir Diplomatinės tarnybos įstatyme yra tikslingas. Kadangi kilnojamas darbo pobūdis valstybės ir savivaldybių įstaigų kontekste yra išimtinis, siūloma minėtas nuostatas aiškiai įtvirtinti Diplomatinės tarnybos įstatyme. Atsižvelgiant į Darbo kodekso pakeitimo projekto nuostatas, siūloma, kad diplomatams ir darbuotojams nurodytos kompensacijos būtų mokamos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka. Jei Darbo kodekso pakeitimo

projektas nebūtų priimtas ar jo įsigaliojimo terminas būtų nukeltas, minėti teisiniai santykiai būtų reglamentuoti Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999 m. lapkričio 5 d. nutarimu Nr. 1235 „Dėl Lietuvos Respublikos diplomatinės tarnybos veiklos“.

2. Įstatymo projekto iniciatoriai (institucija, asmenys ar piliečių įgalioti atstovai) ir rengėjai.

Įstatymo projektą parengė Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerija. Tiesioginiai rengėjai – Užsienio reikalų ministerijos Teisės ir tarptautinių sutarčių departamento (direktorius Andrius Namavičius, tel. 8 706 5 2530) Teisės skyriaus (vedėja Jurgita Satkūnienė, tel. 8 706 5 2419) vyriausioji specialistė Birutė Kunigėlytė-Žiūkienė, tel. 8 706 5 2415, el. paštas birute.kunigelyte-ziukiene@urm.lt ir Finansų departamento (direktorė Jolanta Tubaitė, tel. 8 706 5 2895) Būhalterinės apskaitos skyriaus (vedėja Ilona Mikštienė, tel. 8 706 5 2997) vyriausioji specialistė Liudmila Danilevičienė (tel. 8 706 5 2640, el. paštas liudmila.danileviciene@urm.lt).

3. Kaip šiuo metu yra reguliuojami įstatymo projekte aptarti teisiniai santykiai.

Šiuo metu darbuotojų darbo užmokestis nustatomas vadovaujantis Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999 m. lapkričio 5 d. nutarimu Nr. 1235 „Dėl Lietuvos Respublikos diplomatinės tarnybos veiklos“, atsižvelgiant į darbuotojų pareigybę ir taikant reziduojamos valstybės gyvenimo lygio vietos koeficientus. Šiame nutarime yra numatytos ir su darbu užsienyje susijusios socialinės garantijos: galimybė apdrausti darbuotojus sveikatos draudimu, aprūpinti gyvenamosiomis patalpomis ar skirti išmokas (kompensacijas) apsirūpinti gyvenamosiomis patalpomis ir pan.

Diplomatams ir darbuotojams, atliekantiems funkcijas traukiniuose, vykstančiuose iš Rusijos Federacijos į Rusijos Federacijos Kaliningrado sritį ir atgal per Lietuvos Respublikos teritoriją, už kilnojamąjį darbo pobūdį mokamos kompensacijos, vadovaujantis Lietuvos Respublikos darbo kodekso 216 straipsniu.

4. Kokios siūlomos naujos teisinio reguliavimo nuostatos ir kokių teigiamų rezultatų laukiama.

Įstatymo projektu siekiama įgyvendinti Konstitucinio Teismo nutarimą ir esmines darbuotojų darbo apmokėjimo sąlygas ir jiems taikytinas su darbu užsienyje susijusias socialines garantijas įtvirtinti Lietuvos Respublikos diplomatinės tarnybos įstatyme, o ne Vyriausybės nutarime.

Įstatymo projektu siūloma nustatyti, kad darbuotojų darbo užmokestį sudarytų pareiginė alga, priemokos, premijos ir mokesčiai už darbą poilsio ir švenčių dienomis, nakties ir viršvalandinį darbą, budėjimą ir esant nukrypimų nuo normalių darbo sąlygų.

Siūloma darbuotojo pareiginę algą nustatyti pareiginės algos koeficientu, kurio finansinė išraiška pagal šiuo metu galiojantį teisinį reguliavimą atitinka 1999 m. lapkričio 5 d. Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimu Nr. 1235 „Dėl Lietuvos Respublikos diplomatinės tarnybos veiklos“ konkrečiai pareigybei nustatytos pareiginės algos dydį. Pareiginės algos koeficiento vienetą prilyginamas Lietuvos Respublikos Seimo patvirtintam pareiginės algos baziniam dydžiui, nurodytam Valstybės ir savivaldybių įstaigų darbuotojų darbo apmokėjimo įstatyme.

Įstatymo projektu siekiama nustatyti, kad pareiginės algos koeficientas būtų priklausomas nuo darbuotojo atliekamo darbo pobūdžio (pareigybės) ir jo atliekamų funkcijų. Atstovybėse, atsižvelgiant į nevienodą jose dirbančio personalo skaičių, taip pat į nevienodą darbų apimtį, darbuotojai gali vykdyti kelioms pareigybėms priskirtinas funkcijas. Siekiant nustatyti bendrą tvarką

ir objektyviai diferencijuoti darbuotojų pareiginės algos dydį pagal jų atliekamų funkcijų skaičių, atsakomybės lygį ir kitas susijusias aplinkybes, siūloma nustatyti, kad užsienio reikalų ministras tvirtintų tipines pareigybės aprašymo formas, kuriose būtų nurodyti bendri specialieji reikalavimai pareigybei ir bendros (konkrečiam darbui atlikti įprastos) pareiginės funkcijos, pvz., vairuotojo – vežioti atstovybės vadovą ir atstovybės darbuotojus, rūpintis automobilių technine apžiūra, automobilių švara, technine būkle ir pan. Tokios bendros funkcijos ir su jomis susieti specialieji reikalavimai pareigybei būtų nurodomi visų atstovybių atitinkamos pareigybės aprašyme. Užsienio reikalų ministras tvirtina ir konkrečių pareigybių aprašymus. Atsižvelgdamas į atstovybės poreikius, ministras priima sprendimą, ar tvirtinti tipinį pareigybės aprašymą, ar jame nurodytas funkcijas papildyti kitomis, tai pareigybei netipinėmis funkcijomis (pvz., vairuotojui gali būti pavedama rūpintis atstovybės patalpų tvarka ir aplinka, padėti atlikti metinę atstovybės turto inventorizaciją, prižiūrėti atstovybės sandėlį ir t.t.). Atitinkamai įstatymo projekto 70¹ straipsnio 3 dalyje įtvirtinamas pareiginės algos koeficientas, kuris būtų taikomas tiems darbuotojams, kurie vykdo tik tipinėje pareigybės aprašymo formoje įtvirtintas pareigybei priskirtas pareigines funkcijas, o jei pareigybės aprašyme nustatytos ir kitos, tipiniame pareigybės aprašyme nenurodytos funkcijos, už tokių funkcijų vykdymą pareiginė alga didinama iki 70 proc. pagal minėto straipsnio 5 dalį. Šis dydis nurodytas atsižvelgiant į šiuo metu darbuotojų pareigybės aprašymuose nustatytų ir vykdomų pareigybės aprašymuose nenumatytų funkcijų, už kurių vykdymą teisės aktų nustatyta tvarka mokamos priemokos, skaičių ir jų pobūdį. Konkrečios funkcijos, kurios galės būti įrašytos į pareigybės aprašymą, jų reikšmė didinant pareiginę algą tokias funkcijas vykdančioms darbuotojams bus nustatytos Užsienio reikalų ministro tvirtinamoje darbo apmokėjimo sistemoje.

Įstatymo projekte taip pat nustatoma, kad pareiginės algos koeficientas gali būti didinamas iki 10 procentų, atsižvelgiant į darbuotojo turimą darbo diplomatinėse atstovybėse patirtį. Darbuotojo turima darbo diplomatinėse atstovybėse patirtis nesiejama su darbo stažu ar analogiškų funkcijų vykdymu. Šia nuostata siekiama įtvirtinti galimybę padidinti darbuotojo pareiginę algą, jei jis yra dirbęs diplomatinėje atstovybėje ir atitinkamai žino darbo šiose diplomatinės tarnybos institucijose ypatumus, išmano darbo organizavimo tvarką ir principus ir pan.

Įstatymo projekte nurodoma, kad tokio pareiginės algos didinimo pagal įstatymo projekto 70¹ straipsnio 5 ir 6 dalis suma negali viršyti 70 procentų pareiginės algos dydžio, nurodyto šio straipsnio 3 dalyje.

Įstatymo projekte taip pat nustatoma, kad pareiginės algos koeficientas dauginamas iš Vyriausybės tvirtinamo gyvenimo lygio vietos koeficiento, siekiant nustatyti teisingą pareiginės algos diferencijavimą pagal rezidavimo vietos valstybę. Šiuo metu Lietuva turi 57 diplomatinės atstovybes, konsulines įstaigas ir specialiąsias misijas, kurių reziduojamų valstybių gyvenimo lygis labai skiriasi ir yra didelis atotrūkis tarp reziduojamose valstybėse nustatytos tiek minimaliosios mėnesinės algos, tiek vidutinio darbo užmokesčio dydžio. Pavyzdžiui, Azerbaidžane nustatyta minimalioji mėnesinė alga yra 62 eurai, Baltarusijoje – 133 eurai, Ispanijoje – 764 eurai, Nyderlanduose – 1537 eurų. Vidutinis darbo užmokestis Ukrainoje yra – 210 eurų, Estijoje – 1182 eurų, Izraelyje – apie 2560 eurų, Japonijoje – apie 5480 eurų, Šveicarijoje – 5791 eurų.

Įstatymo projekte taip pat nustatoma galimybė skirti priemokas darbuotojams už papildomą darbo krūvį, kai yra padidėjęs darbų mastas atliekant pareigybės aprašyme nustatytas funkcijas neviršijant nustatytos darbo laiko trukmės, ar papildomų pareigų ar užduočių, nenustatytų pareigybės aprašyme, vykdymą. Tokia priemoka negalėtų viršyti 50 procentų pareiginės algos dydžio. Atsižvelgiant į darbo atstovybėse specifiką, tokiems darbuotojams gali tekti atlikti įvairių funkcijų,

kurios neįrašytos į jų pareigybės aprašymą, arba jiems vykdant pareigybės aprašyme nustatytas funkcijas galimas padidintas darbo krūvis. Dėl nurodytų priežasčių siekiama nustatyti racionalų galimos priemokos dydį, kuris neviršytų šiuo metu Valstybės tarnybos įstatyme nustatyto maksimalaus priemokų dydžio, tačiau būtų didesnis, nei įtvirtintas Valstybės ir savivaldybių įstaigų darbuotojų darbo apmokėjimo įstatyme, atsižvelgiant ir į tai, kad darbuotojams nenustatoma kintamoji pareiginės algos dalis.

Įstatymo projekte nustatoma, kad darbo apmokėjimo sistemą nustatys užsienio reikalų ministras. Darbo apmokėjimo sistemoje būtų įtvirtintos funkcijos, kurios gali būti įrašytos į darbuotojų pareigybės aprašymus, kartu nustatyta jų reikšmė didinant pareiginę algą tokias funkcijas vykdantiems darbuotojams, atsižvelgiant į tokius kriterijus kaip veiklos sudėtingumas, darbo krūvis, atsakomybės lygis, papildomų įgūdžių ar būtinų einamoms pareigoms žinių turėjimas ir pan., priemokų ir premijų mokėjimo tvarka ir sąlygos.

Atsižvelgiant į tai, kad diplomatų ir valstybės tarnautojų, dirbančių atstovybėse, socialines garantijas, susijusias su darbu užsienyje, reglamentuoja atitinkamai Lietuvos Respublikos diplomatinės tarnybos įstatymas ir Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatymas, įstatyme siekiama nustatyti ir darbuotojų socialines garantijas, susijusias su darbu užsienyje (galimybę apdrausti darbuotojus sveikatos draudimu, aprūpinti gyvenamosiomis patalpomis ar skirti išmokas (kompensacijas) apsirūpinti gyvenamosiomis patalpomis ir pan.), kurios šiuo metu reglamentuojamos Vyriausybės nutarime.

Siekiama Diplomatinės tarnybos įstatyme įtvirtinti galimybę skirti kompensacijas diplomatams ir darbuotojams, dirbantiems kilnojamojo pobūdžio darbą, naujajame darbo kodekse tokios galimybės nebelieka. Nors Darbo kodekso pakeitimo projektu nuo 2017 m. liepos 1 d. turintį įsigalioti naująjį Darbo kodeksą taip pat siekiama papildyti nuostatomis dėl kompensacijų už kilnojamąjį darbo pobūdį, manytina, kad valstybės institucijų kontekste kilnojamas darbo pobūdis yra išimtinis, todėl tikslinga tokius teisinius santykius reguliuoti specialiaame teisės akte.

5. Numatomas teisinio reguliavimo poveikio vertinimo rezultatai (jeigu rengiant įstatymo projektą toks vertinimas turi būti atliktas ir jo rezultatai nepateikiami atskiru dokumentu), galimos neigiamos priimto įstatymo pasekmės ir kokių priemonių reikėtų imtis, kad tokių pasekmių būtų išvengta.

Neigiamų pasekmių nenumatoma.

6. Kokią įtaką įstatymas turės kriminogeninei situacijai, korupcijai.

Įstatymo projektas neturės įtakos kriminogeninei situacijai ir korupcijai.

7. Kaip įstatymų įgyvendinimas atsilieps verslo sąlygoms ir plėtrai.

Priimtas Įstatymo projektas neturės įtakos verslo sąlygoms ir verslo plėtrai.

8. Įstatymo inkorporavimas į teisinę sistemą, kokius teisės aktus būtina priimti, kokius galiojančius teisės aktus reikia pakeisti ar pripažinti netekusiais galios.

Priėmus Įstatymo projektą, kitų įstatymų priimti nereikės.

9. Ar įstatymo projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų, o įstatymo projekto sąvokos ir jas įvardijantys terminai įvertinti Terminų banko įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka.

Įstatymo projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų reikalavimų. Įstatymo projekte nepateikiamos naujos sąvokos ir nėra naujų sąvokas įvardijančių terminų.

10. Ar įstatymo projektas atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas bei Europos Sąjungos dokumentus.

Įstatymo projektas atitinka Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatas ir Europos Sąjungos dokumentus.

11. Jeigu įstatymui įgyvendinti reikia įgyvendinamųjų teisės aktų, - kas ir kada juos turėtų priimti.

Priėmus įstatymo projektą, iki jo įsigaliojimo reikės pakeisti Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999 m. lapkričio 5 d. nutarimą Nr. 1235 „Dėl Lietuvos Respublikos diplomatinės tarnybos veiklos“ ir parengti Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministro tvirtinamus darbuotojų darbo apmokėjimo sistemą ir tipinius darbuotojų pareigybių aprašymus.

12. Kiek valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų prireiks įstatymui įgyvendinti, ar bus galima sutaupyti (pateikiami prognozuojami rodikliai einamaisiais ir artimiausiais 3 biudžetiniais metais).

Įstatymo projektu siūlomos nuostatos bus įgyvendintos iš atitinkamais metais patvirtintų asignavimų. Lėšų poreikis priklausys nuo Lietuvos Respublikos Seimo patvirtinto pareiginės algos bazinio dydžio.

13. Įstatymo projekto rengimo metu gauti specialistų vertinimai ir išvados.

Įstatymo projekto rengimo metu specialistų vertinimų ar išvadų nebuvo gauta.

14. Reikšminiai žodžiai, kurių reikia šiam projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant Europos žodyno „Eurovoc“ terminus, temas bei sritis:

Reikšminiai Įstatymo projekto žodžiai, kurių reikia jam įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant reikšminius žodžius pagal Europos žodyną Eurovoc, yra „diplomatinė tarnyba“, „darbuotojas“, „darbo apmokėjimas“.

15. Kiti, iniciatorių nuomone, reikalingi pagrindimai ir paaiškinimai.

Siūloma įstatymo projekto įsigaliojimo data – 2018 m. sausio 1 d. Ši data pasirinkta siekiant tinkamai pasirengti įstatymo įsigaliojimui: laiku parengti įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus, įvykdyti darbuotojų informavimo ir konsultavimo procedūras. Taip pat tai data, kai baigiasi didžiosios daugumos darbuotojų terminuotos sutartys. Todėl sudarant naujas darbo sutartis būtų vadovaujama įstatymo projekto nuostatomis.

Lietuvos Respublikos darbo kodeksas, vadovaujantis Lietuvos Respublikos darbo kodekso patvirtinimo, įsigaliojimo ir įgyvendinimo įstatymo Nr. XII-2603 2 straipsniu, įsigalios anksčiau nei siūloma įstatymo projekto įsigaliojimo data, todėl nuostatos, susijusios su kompensacijomis darbuotojams ir diplomatom, dirbantiems kilnojamojo pobūdžio darbu, turėtų įsigalioti anksčiau.

Užsienio reikalų ministras
Linas Linkevičius

Andrius Namavičius
Teisės ir tarptautinių sutarčių
departamento direktorius

2018-09-24

Projektas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
DIPLOMATINĖS TARNYBOS ĮSTATYMO NR. VIII-1012 1, 14 IR 55 STRAIPSNIŲ
PAKEITIMO IR PAPILDYMO X¹ SKYRIUMI
ĮSTATYMAS**

2016 m.

d.

Vilnius

1 straipsnis. 1 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 1 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Šis įstatymas nustato diplomatinės tarnybos formavimo ir funkcionavimo teisinius pagrindus, diplomatų ir jų šeimos narių teisinę padėtį ir socialines garantijas, Lietuvos Respublikos diplomatinėms atstovybėms užsienio valstybėse, Lietuvos Respublikos atstovybėms prie tarptautinių organizacijų, konsulinėms įstaigoms ir specialiųjų misijų darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis, darbo apmokėjimo dydžius, sąlygas ir socialines garantijas“.

2 straipsnis. 14 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 14 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Su Lietuvos Respublikos diplomatinės atstovybės, konsulinės įstaigos ar specialiosios misijos darbuotojais, kurie nėra valstybės tarnautojai ar kariai, Užsienio reikalų ministerija ar jos įgaliotos Lietuvos Respublikos diplomatinės atstovybės užsienio valstybėse, Lietuvos Respublikos atstovybės prie tarptautinių organizacijų, konsulinės įstaigos, specialiosios misijos sudaro terminuotas darbo sutartis. Tokios sutartys sudaromos su asmenimis, priimamais į administratoriaus, raštvedžio, sekretoriaus, specialiojo kurjerio, ūkvedžio, vairuotojo, vyresniojo specialiojo kurjerio, valytojo, kiemsargio pareigas. Užsienio reikalų ministras tvirtina tipines šių pareigybių aprašymų formas, kuriose nurodomi bendri specialieji reikalavimai pareigybei ir bendros (konkrečiam darbui atlikti įprastos) pareiginės funkcijos (toliau – tipinė pareigybės aprašymo forma), ir darbuotojų pareigybės aprašymus, kuriuose gali būti nurodyti ir kiti, tipinėje pareigybės aprašymo formoje nenurodyti, specialieji reikalavimai konkrečiai pareigybei ir funkcijos.“

3 straipsnis. 55 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 55 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„55 straipsnis. Su darbu užsienyje ir kilnojamuoju darbo pobūdžiu susijusių išlaidų kompensavimas

1. Diplomatu, dirbančiam Lietuvos Respublikos diplomatinėje atstovybėje ar konsulinėje įstaigoje, Vyriausybės nustatyta tvarka mokama su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacija pagal diplomato pareigas, taikant šio įstatymo 4 priedėlyje nurodytą koeficientą bei gyvenimo lygio

vietos koeficientą, kurio dydį nustato Vyriausybė. Su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacijos koeficiento vieneto vertė eurai lygi pareiginės algos baziniam dydžiui.

2. Diplomatu, su kuriuo sudaryta terminuota diplomato tarnybos sutartis šio įstatymo 23 straipsnio 4 dalyje nustatytais pagrindais ir kuris atlieka funkcijas traukiniuose, vykstančiuose iš Rusijos Federacijos į Rusijos Federacijos Kaliningrado sritį ir atgal per Lietuvos Respublikos teritoriją, Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka kompensuojamos padidėjusios išlaidos, susijusios su kilnojamojo pobūdžio darbu.“

4 straipsnis. Įstatymo papildymas X¹ skyriumi

Papildyti Įstatymą X¹ skyriumi:

„X¹. LIETUVOS RESPUBLIKOS DIPLOMATINIŲ ATSTOVYBIŲ, KONSULINIŲ ĮSTAIGŲ IR SPECIALIŲJŲ MISIJŲ DARBUOTOJŲ, DIRBANČIŲ PAGAL DARBO SUTARTIS, DARBO UŽMOKESTIS IR SOCIALINĖS GARANTIJOS

70¹ straipsnis. Lietuvos Respublikos diplomatinių atstovybių užsienio valstybėse, Lietuvos Respublikos atstovybių prie tarptautinių organizacijų, konsulinių įstaigų ir specialiųjų misijų darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis, darbo užmokestis

1. Darbuotojams, nurodytiems šio įstatymo 14 straipsnio 2 dalyje (toliau tik šiame skyriuje – darbuotojai), mokamas darbo užmokestis, susidedantis iš:

- 1) pareiginės algos;
- 2) premijų už papildomą darbo krūvį, kai yra padidėjęs darbų mastas atliekant pareigybės aprašyme nustatytas funkcijas neviršijant nustatytos darbo laiko trukmės, ar papildomų pareigų ar užduočių vykdymą;
- 3) mokėjimo už darbą poilsio ir švenčių dienomis, nakties ir viršvalandinį darbą, budėjimą ir darbą esant nukrypimui nuo normalių darbo sąlygų;
- 4) premijų už labai gerą darbą ar atlikus vienkartinės užduotis.

2. Darbuotojų darbo apmokėjimo sistemą, atsižvelgdamas į šio skyriaus nuostatas, nustato užsienio reikalų ministras. Darbo apmokėjimo sistemoje nustatomas sąrašas funkcijų, kurios gali būti įrašytos į konkretų pareigybės aprašymą pagal šio įstatymo 14 straipsnio 2 dalį, taip pat nustatomi pareiginės algos koeficiento didinimo pagal šio straipsnio 5 ir 6 dalis dydžiai, detalizuojami konkretaus dydžio nustatymo kriterijai (veiklos sudėtingumas, darbo krūvis, atsakomybės lygis ir panašiai), premijų ir premijų mokėjimo tvarka ir sąlygos.

3. Darbuotojo pareiginė alga nustatoma pareiginės algos koeficientu, kurio vienetas yra lygus Lietuvos Respublikos Seimo patvirtintam pareiginės algos baziniam dydžiui, nustatomam Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių įstaigų darbuotojų darbo apmokėjimo įstatymo nustatyta tvarka:

- 1) administratoriaus – 11,50;
- 2) sekretoriaus, raštvedžio, ūkvedžio, vairuotojo – 7,59;
- 3) valytojo, kiemsargio – 5,75;
- 4) vyresniojo specialiojo kurjerio – 4,60;
- 5) specialiojo kurjerio – 3,84.

4. Pareiginės algos dydis apskaičiuojamas atitinkamą pareiginės algos koeficientą dauginant iš pareiginės algos bazinio dydžio ir iš Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyto gyvenimo lygio vietos koeficiento.

5. Jei darbuotojo pareigybės aprašyme numatytos ir kitos, tipinėje pareigybės aprašymo formoje nenurodytos, funkcijos, už tokių funkcijų vykdymą darbuotojo pareiginės algos koeficientas didinamas iki 70 procentų darbo apmokėjimo sistemoje, nurodytoje šio straipsnio 2 dalyje, nustatyta tvarka.

6. Pareiginės algos koeficientas gali būti didinamas iki 10 procentų atsižvelgiant į darbuotojo turimą darbo diplomatinės atstovybės, atstovybės prie tarptautinių organizacijų, konsulinės įstaigos ar specialiosios misijos patirtį.

7. Pareiginės algos koeficiento padidinimas šio straipsnio 5 ir 6 dalyse nustatytais pagrindais negali viršyti 70 procentų šio straipsnio 3 dalyje nustatyto pareiginės algos koeficiento dydžio.

8. Darbuotojo pareiginės algos koeficientas nurodomas darbo sutartyje. Šis koeficientas nustatomas iš naujo, jei pakeičiamos darbuotojo pareigybės aprašyme nustatytos kitos, tipiniame pareigybės aprašyme nenurodytos, funkcijos.

9. Priemokos už papildomą darbo krūvį, kai yra padidėjęs darbų mastas atliekant pareigybės aprašyme nustatytas funkcijas neviršijant nustatytos darbo laiko trukmės, ar papildomų pareigų ar užduočių, nenustatytų pareigybės aprašyme, vykdymą gali siekti iki 50 procentų pareiginės algos dydžio.

10. Už darbą poilsio ir švenčių dienomis, nakties ir viršvalandinį darbą, budėjimą ir darbą esant nukrypimui nuo normalių darbo sąlygų darbuotojui mokama Lietuvos Respublikos darbo kodekso nustatyta tvarka.

11. Darbuotojui ne daugiau kaip vieną kartą per metus gali būti skiriama premija už labai gerą darbą ar atlikus vienkartinės užduotis. Premija negali viršyti darbo sutartyje darbuotojui nustatytos pareiginės algos dydžio. Ji skiriama neviršijant Užsienio reikalų ministerijai darbo užmokesčiui skirtų lėšų.

70² straipsnis. Darbuotojų socialinės garantijos

1. Darbuotojui, kurio materialinė būklė tapo sunki dėl jo paties ligos, šeimos narių (sutuoktinio, vaiko (įvaikio), motinos (įmotės), tėvo (įtėvio), brolio (įbrolio), sesers (įseserės), taip pat išlaikytinių, kurių globėju ar rūpintoju yra paskirtas darbuotojas, ligos ar mirties, stichinės nelaimės ar turto netekimo, jeigu yra darbuotojo rašytinis prašymas ir pateikti atitinkamą aplinkybę patvirtinantys dokumentai, gali būti skiriama iki 5 minimaliųjų mėnesinių algų dydžio materialinė pašalpa.

2. Mirus darbuotojui, jo šeimos nariams gali būti išmokama iki 5 minimaliųjų mėnesinių algų dydžio materialinė pašalpa, jeigu yra jo šeimos narių rašytinis prašymas ir pateikti mirties faktą patvirtinantys dokumentai.

3. Materialinę pašalpą, nurodytą šio straipsnio 1 ir 2 dalyse, skiria užsienio reikalų ministras ar jo įgaliotas asmuo iš Užsienio reikalų ministerijai skirtų asignavimų.

4. Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka darbuotojas gali būti apdraudžiamas sveikatos draudimu ar jam gali būti kompensuotos sveikatos draudimo išlaidos, jei jis nėra apdraustas (apsidraudęs) sveikatos draudimu, galiojančiu toje valstybėje, kurioje yra Lietuvos Respublikos diplomatinė atstovybė užsienio valstybėje, Lietuvos Respublikos atstovybė prie tarptautinės

organizacijos, konsulinė įstaiga ar specialioji misija, kurioje yra darbuotojo darbo vieta, jam gali būti skiriamos gyvenamosios patalpos ar išmoka (kompensacija) apsirūpinti gyvenamosiomis patalpomis, taip pat gali būti kompensuojamos persikėlimo išlaidos į/iš paskyrimo Lietuvos Respublikos diplomatinėje atstovybėje užsienio valstybėje, Lietuvos Respublikos atstovybėje prie tarptautinės organizacijos ar konsulinėje įstaigoje ar specialiojoje misijoje darbo vietą. Šios socialinės garantijos nurodomos darbo sutartyje.

5. Darbuotojui, kurio darbo sutartyje nurodyta, kad darbas yra kilnojamojo pobūdžio, šio įstatymo 55 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka kompensuojamos su tuo susijusios padidėjusios išlaidos.“

5 straipsnis. Pasiūlymas Lietuvos Respublikos Vyriausybei ir Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministrui

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministras iki šio įstatymo įsigaliojimo priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

6 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir taikymas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio įstatymo 3 ir 5 straipsnius, įsigalioja 2018 m. sausio 1 d.

2. Iki šio įstatymo 4 straipsnio įsigaliojimo Lietuvos Respublikos diplomatinės tarnybos įstatymo 14 straipsnio 2 dalyje nurodytiems darbuotojams, kurių darbo sutartyje nurodyta, kad darbas yra kilnojamojo pobūdžio, taikomos šio įstatymo 3 straipsniu pakeisto Diplomatinės tarnybos įstatymo 55 straipsnio 2 dalies nuostatos.

3. Lietuvos Respublikos diplomatinės tarnybos įstatymo 14 straipsnio 2 dalyje nurodytiems darbuotojams, kurių darbo užmokestis, įsigaliojus šiam įstatymui, yra mažesnis, palyginti su iki šio įstatymo įsigaliojimo buvusiu nustatytu darbo užmokesčiu, ne ilgiau kaip iki 2018 m. gruodžio 31 d. mokamas iki 2017 m. gruodžio 31 d. jiems nustatytas darbo užmokestis (pareiginė alga su priedais).

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Užsienio reikalų ministras
Linas Linkevičius

Andrius Namavičius
Teisės ir tarptautinių sutarčių
departamento direktorius

2017-04-24 14

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
DIPLOMATINĖS TARNYBOS ĮSTATYMO NR. VIII-1012 1, 14 IR 55 STRAIPSNIŲ
PAKEITIMO IR PAPILDYMO X¹ SKYRIUMI
ĮSTATYMAS**

2016 m. d.
Vilnius

1 straipsnis. 1 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 1 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Šis įstatymas nustato diplomatinės tarnybos formavimo ir funkcionavimo teisinius pagrindus, diplomatų ir jų šeimos narių teisinę padėtį ir socialines garantijas, **Lietuvos Respublikos diplomatinių atstovybių užsienio valstybėse, Lietuvos Respublikos atstovybių prie tarptautinių organizacijų, konsulinių įstaigų ir specialiųjų misijų darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis, darbo apmokėjimo dydžius, sąlygas ir socialines garantijas**“.

2 straipsnis. 14 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 14 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Su Lietuvos Respublikos diplomatinės atstovybės, ~~ar~~ konsulinės įstaigos **ar specialiosios misijos** darbuotojais, kurie nėra valstybės tarnautojai ar kariai, Užsienio reikalų ministerija ar jos įgalios Lietuvos Respublikos diplomatinės atstovybės užsienio valstybėse, Lietuvos Respublikos atstovybės prie tarptautinių organizacijų, konsulinės įstaigos, specialiosios misijos sudaro terminuotas darbo sutartis. **Tokios sutartys sudaromos su asmenimis, priimamais į administratoriaus, raštvedžio, sekretoriaus, specialiojo kurjerio, ūkvedžio, vairuotojo, vyresniojo specialiojo kurjerio, valytojo, kiemsargio pareigas. Užsienio reikalų ministras tvirtina tipines šių pareigybių aprašymų formas, kuriose nurodomi bendri specialieji reikalavimai pareigybei ir bendros (konkrečiam darbui atlikti įprastos) pareiginės funkcijos (toliau – tipinė pareigybės aprašymo forma), ir darbuotojų pareigybės aprašymus, kuriuose gali būti nurodyti ir kiti, tipinėje pareigybės aprašymo formoje nenurodyti, specialieji reikalavimai konkrečiai pareigybei ir funkcijos.**“

3 straipsnis. 55 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 55 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„55 straipsnis. Su darbu užsienyje **ir kilnojamuoju darbo pobūdžiu** susijusių išlaidų kompensavimas

1. Diplomatu, dirbančiam Lietuvos Respublikos diplomatinėje atstovybėje ar konsulinėje įstaigoje, Vyriausybės nustatyta tvarka mokama su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacija pagal diplomato pareigas, taikant šio įstatymo 4 priedėlyje nurodytą koeficientą bei gyvenimo lygio vietos koeficientą, kurio dydį nustato Vyriausybė. Su darbu užsienyje susijusių išlaidų kompensacijos koeficiento vieneto vertė eurai lygi pareiginės algos baziniam dydžiui.

2. Diplomatu, su kuriuo sudaryta terminuota diplomato tarnybos sutartis šio įstatymo 23 straipsnio 4 dalyje nustatytais pagrindais ir kuris atlieka funkcijas traukiniuose, vykstančiuose iš Rusijos Federacijos į Rusijos Federacijos Kaliningrado sritį ir atgal per Lietuvos Respublikos teritoriją, Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka kompensuojamos padidėjusios išlaidos, susijusios su kilnojamojo pobūdžio darbu.“

4 straipsnis. Įstatymo papildymas X¹ skyriumi

Papildyti Įstatymą X¹ skyriumi:

„X¹. LIETUVOS RESPUBLIKOS DIPLOMATINIŲ ATSTOVYBIŲ, KONSULINIŲ ĮSTAIGŲ IR SPECIALIŲJŲ MISIJŲ DARBUOTOJŲ, DIRBANČIŲ PAGAL DARBO SUTARTIS, DARBO UŽMOKESTIS IR SOCIALINĖS GARANTIJOS

70¹ straipsnis. Lietuvos Respublikos diplomatinių atstovybių užsienio valstybėse, Lietuvos Respublikos atstovybių prie tarptautinių organizacijų, konsulinių įstaigų ir specialiųjų misijų darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis, darbo užmokestis

1. Darbuotojams, nurodytiems šio įstatymo 14 straipsnio 2 dalyje (toliau tik šiame skyriuje – darbuotojai), mokamas darbo užmokestis, susidedantis iš:

- 1) pareiginės algos;
- 2) priemonių už papildomą darbo krūvį, kai yra padidėjęs darbų mastas atliekant pareigybės aprašyme nustatytas funkcijas neviršijant nustatytos darbo laiko trukmės, ar papildomų pareigų ar užduočių vykdymą;
- 3) mokėjimo už darbą poilsio ir švenčių dienomis, nakties ir viršvalandinį darbą, budėjimą ir darbą esant nukrypimui nuo normalių darbo sąlygų;
- 4) premijų už labai gerą darbą ar atlikus vienkartinės užduotis.

2. Darbuotojų darbo apmokėjimo sistemą, atsižvelgdamas į šio skyriaus nuostatas, nustato užsienio reikalų ministras. Darbo apmokėjimo sistemoje nustatomas sąrašas funkcijų, kurios gali būti įrašytos į konkretų pareigybės aprašymą pagal šio įstatymo 14 straipsnio 2 dalį, taip pat nustatomi pareiginės algos koeficiento didinimo pagal šio straipsnio 5 ir 6 dalis dydžiai, detalizuojami konkretaus dydžio nustatymo kriterijai (veiklos sudėtingumas, darbo krūvis, atsakomybės lygis ir panašiai), priemonių ir premijų mokėjimo tvarka ir sąlygos.

3. Darbuotojo pareiginė alga nustatoma pareiginės algos koeficientu, kurio vienetas yra lygus Lietuvos Respublikos Seimo patvirtintam pareiginės algos baziniam dydžiui, nustatomam Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių įstaigų darbuotojų darbo apmokėjimo įstatymo nustatyta tvarka:

- 1) administratoriaus – 11,50;
- 2) sekretoriaus, raštvedžio, ūkvedžio, vairuotojo – 7,59;
- 3) valytojo, kiemsargio – 5,75;

- 4) vyresniojo specialiojo kurjerio – 4,60;
- 5) specialiojo kurjerio – 3,84.
4. Pareiginės algos dydis apskaičiuojamas atitinkamą pareiginės algos koeficientą dauginant iš pareiginės algos bazinio dydžio ir iš Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyto gyvenimo lygio vietos koeficiento.
5. Jei darbuotojo pareigybės aprašyme numatytos ir kitos, tipinėje pareigybės aprašymo formoje nenurodytos, funkcijos, už tokių funkcijų vykdymą darbuotojo pareiginės algos koeficientas didinamas iki 70 procentų darbo apmokėjimo sistemoje, nurodytoje šio straipsnio 2 dalyje, nustatyta tvarka.
6. Pareiginės algos koeficientas gali būti didinamas iki 10 procentų atsižvelgiant į darbuotojo turimą darbo diplomatinėse atstovybėse, atstovybėse prie tarptautinių organizacijų, konsulinėse įstaigose ar specialiosiose misijose patirtį.
7. Pareiginės algos koeficiento padidinimas šio straipsnio 5 ir 6 dalyse nustatytais pagrindais negali viršyti 70 procentų šio straipsnio 3 dalyje nustatyto pareiginės algos koeficiento dydžio.
8. Darbuotojo pareiginės algos koeficientas nurodomas darbo sutartyje. Šis koeficientas nustatomas iš naujo, jei pakeičiamos darbuotojo pareigybės aprašyme nustatytos kitos, tipiniame pareigybės aprašyme nenurodytos, funkcijos.
9. Priemokos už papildomą darbo krūvį, kai yra padidėjęs darbų mastas atliekant pareigybės aprašyme nustatytas funkcijas neviršijant nustatytos darbo laiko trukmės, ar papildomų pareigų ar užduočių, nenustatytų pareigybės aprašyme, vykdymą gali siekti iki 50 procentų pareiginės algos dydžio.
10. Už darbą poilsio ir švenčių dienomis, nakties ir viršvalandinį darbą, budėjimą ir darbą esant nukrypimų nuo normalių darbo sąlygų darbuotojui mokama Lietuvos Respublikos darbo kodekso nustatyta tvarka.
11. Darbuotojui ne daugiau kaip vieną kartą per metus gali būti skiriama premija už labai gerą darbą ar atlikus vienkartinę užduotį. Premija negali viršyti darbo sutartyje darbuotojui nustatytos pareiginės algos dydžio. Ji skiriama neviršijant Užsienio reikalų ministerijai darbo užmokesčiui skirtų lėšų.

70² straipsnis. Darbuotojų socialinės garantijos

1. Darbuotojui, kurio materialinė būklė tapo sunki dėl jo paties ligos, šeimos narių (sutuoktinio, vaiko (įvaikio), motinos (įmotės), tėvo (įtėvio), brolio (įbrolio), sesers (įseserės), taip pat išlaikytinių, kurių globėju ar rūpintoju yra paskirtas darbuotojas, ligos ar mirties, stichinės nelaimės ar turto netekimo, jeigu yra darbuotojo rašytinis prašymas ir pateikti atitinkamą aplinkybę patvirtinantys dokumentai, gali būti skiriama iki 5 minimaliųjų mėnesinių algų dydžio materialinė pašalpa.
2. Mirus darbuotojui, jo šeimos nariams gali būti išmokama iki 5 minimaliųjų mėnesinių algų dydžio materialinė pašalpa, jeigu yra jo šeimos narių rašytinis prašymas ir pateikti mirties faktą patvirtinantys dokumentai.
3. Materialinę pašalpą, nurodytą šio straipsnio 1 ir 2 dalyse, skiria užsienio reikalų ministras ar jo įgaliotas asmuo iš Užsienio reikalų ministerijai skirtų asignavimų.

4. Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka darbuotojas gali būti apdraudžiamas sveikatos draudimu ar jam gali būti kompensuotos sveikatos draudimo išlaidos, jei jis nėra apdraustas (apsidraudęs) sveikatos draudimu, galiojančiu toje valstybėje, kurioje yra Lietuvos Respublikos diplomatinė atstovybė užsienio valstybėje, Lietuvos Respublikos atstovybė prie tarptautinės organizacijos, konsulinė įstaiga ar specialioji misija, kurioje yra darbuotojo darbo vieta, jam gali būti skiriamos gyvenamosios patalpos ar išmoka (kompensacija) apsirūpinti gyvenamosiomis patalpomis, taip pat gali būti kompensuojamos persikėlimo išlaidos į/iš paskyrimo Lietuvos Respublikos diplomatinėje atstovybėje užsienio valstybėje, Lietuvos Respublikos atstovybėje prie tarptautinės organizacijos ar konsulinėje įstaigoje ar specialiojoje misijoje darbo vietą. Šios socialinės garantijos nurodomos darbo sutartyje.

5. Darbuotojui, kurio darbo sutartyje nurodyta, kad darbas yra kilnojamojo pobūdžio, šio įstatymo 55 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka kompensuojamos su tuo susijusios padidėjusios išlaidos.“

5 straipsnis. Pasiūlymas Lietuvos Respublikos Vyriausybei ir Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministrui

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministras iki šio įstatymo įsigaliojimo priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

6 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir taikymas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio įstatymo 3 ir 6 straipsnius, įsigalioja 2018 m. sausio 1 d.

2. Iki šio įstatymo 4 straipsnio įsigaliojimo Lietuvos Respublikos diplomatinės tarnybos įstatymo 14 straipsnio 2 dalyje nurodytiems darbuotojams, kurių darbo sutartyje nurodyta, kad darbas yra kilnojamojo pobūdžio, taikomos šio įstatymo 3 straipsniu pakeisto Diplomatinės tarnybos įstatymo 55 straipsnio 2 dalies nuostatos.

3. Lietuvos Respublikos diplomatinės tarnybos įstatymo 14 straipsnio 2 dalyje nurodytiems darbuotojams, kurių darbo užmokestis, įsigaliojus šiam įstatymui, yra mažesnis, palyginti su iki šio įstatymo įsigaliojimo buvusiu nustatytu darbo užmokesčiu, ne ilgiau kaip iki 2018 m. gruodžio 31 d. mokamas iki 2017 m. gruodžio 31 d. jiems nustatytas darbo užmokestis (pareiginė alga su priedais).

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.
Respublikos Prezidentas

Užsienio reikalų ministras
Linas Linkevičius

Andrius Namavičius
Teisės ir tarptautinių sutarčių
departamento direktorius

2017-04-29

LIETUVOS RESPUBLIKOS TEISINGUMO MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Gedimino pr. 30, LT-01104 Vilnius,
tel. (8 5) 266 2984, faks. (8 5) 262 5940, el. p. rastine@tm.lt,
atsisk. sąskaita LT267044060000269484 AB SEB bankas, banko kodas 70440.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188604955

Užsienio reikalų ministerijai

2017-05-16 Nr. (1.6.) 2T-427

Kopija

I 2017-04-25 Nr. (22.28)3-2267

Lietuvos Respublikos Vyriausybei

DĖL IŠVADOS LIETUVOS RESPUBLIKOS DIPLOMATINĖS TARNYBOS ĮSTATYMO NR. VIII-1012 1, 14, IR 55 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO X¹ SKYRIUMI ĮSTATYMO PROJEKTUI

Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, pagal kompetenciją įvertinusi Lietuvos Respublikos Vyriausybei pateiktą Lietuvos Respublikos diplomatinės tarnybos įstatymo Nr. VIII-1012 1, 14, ir 55 straipsnių pakeitimo ir papildymo X¹ skyriumi įstatymo projektą, neturėdama pastabų dėl numatomo teisinio reguliavimo tikslo, teikia šias pastabas ir pasiūlymus dėl numatomo teisinio reguliavimo priemonių, galimų pasekmių ir teisinės technikos:

1. Tuo atveju, jeigu Diplomatinės tarnybos įstatymo (toliau – DPI) 14 str. 2 d. antrojo sakinio paskirtis nustatyti, kad diplomatinėse atstovybėse gali būti steigiamos tik nurodytos pareigybės, kuriose dirbama pagal darbo sutartį, tuomet taip siūlome aiškiai ir nurodyti. Priešingu atveju kyla neapibrėžtumas, ar tai vienintelės galimos pareigybės diplomatinėse atstovybėse, ar tik tos, kuriose dirbant sudaromos terminuotos sutartys.

2. Įvertinant tai, kad įstatymo lygiu nebūtų apibrėžiama nei kokios išlaidos laikomos padidėjusiomis, nei esminės kompensavimo sąlygos, DPI 55 str. 2 d. turėtų būti suteikiami įgaliojimai Vyriausybei ar jos įgaliotai institucijai ne tik reglamentuoti tvarką (procedūras), bet ir apibrėžti kompensuojamų išlaidų rūšis, išmokų dydį (ar maksimalų dydį). Visgi, įvertinant tai, kad esminės komandiruojamų darbuotojų kompensuojamų išlaidų sąlygos pagal nuo 2017 m. liepos 1 d. įsigaliosiančio Darbo kodekso 107 str. būtų nustatomos įstatymo lygmeniu, įvertintina galimybė ir DPI 55 str. 2 d. minimų išlaidų kompensavimo esmines sąlygas įtvirtinti įstatymo lygmeniu.

3. DPI X¹ skyriaus pavadinimas derintinas su 1 str. 1 d., 14 str. 2 d. ir 70¹ str. pavadinimu, nurodant ir Lietuvos Respublikos atstovybes prie tarptautinių organizacijų.

4. Derinant su Valstybės ir savivaldybių įstaigų darbuotojų darbo apmokėjimo įstatymo 5 str. 2 d., DPI 70¹ str. 2 d. tikslingiau nustatyti, kad darbo apmokėjimo sistema nustatoma ne užsienio reikalų ministro, o vidaus ar darbo tvarkos taisyklėse (aiškinamajame rašte argumentuojant, kodėl kolektyvinėje sutartyje tokios sistemos nustatymas diplomatinėse atstovybių darbuotojų atveju gali būti problematiškas).

5. Siūlomose DPI nuostatose, reglamentuojančiose sudaromų darbo sutarčių trukmę, darbo užmokesčio dydį, apmokėjimą už darbą poilsio ir švenčių dienomis, nakties ir viršvalandinį darbą, budėjimą ir esant nukrypimų nuo normalių darbo sąlygų, kitas socialines

garantijas, turėtų būti įvertinama, kad tais atvejais, kai esantiems darbo santykiams turės būti taikoma priimančiosios valstybės teisė, ji gali nustatyti ir palankesnę darbuotojui reguliavimą (minimalus mėnesinis atlyginimas, kompensacijų dydžiai ir t.t.), kuris, savo ruožtu, turės būti taikomas.

- 6. DPĮ 70¹ str. 4 d. kaip viena iš sudėtinių pareiginės algos dydžio apskaičiavimo dalių nurodomas Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatytas gyvenimo lygio vietos koeficientas. Atsižvelgiant į tai, kad tai būtų viena esminių darbo užmokesčio apskaičiavimo sąlygų, manytina, įstatymo lygiu turėtų būti bent jau apibrėžta, kokiais principais (ar kriterijais) vadovaujantis nustatomas minėtas koeficientas (minimalaus mėnesinio atlyginimo dydžio, vidutinio mėnesinio atlyginimo dydžio ar vadovaujantis kitais kriterijais?).

- 7. DPĮ 70¹ str. 8 d. turėtų būti įvertintos ir 70¹ str. 6 d. nuostatos.

- 8. DPĮ 70² str. 5 d. ir įstatymo projekto 6 str. 2 d. turėtų būti kalbama apie DPĮ 55 str. 2 d. nuostatų taikymą *mutatis mutandis*.

- 9. Įstatymo projekto 6 str. 1 d. turėtų būti nuoroda ne į 6, o į 5 str.

- 10. Atsižvelgiant į tai, kad Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1993 m. liepos 8 d. nutarimas Nr. 511 pripažintas prieštaraujančiu Lietuvos Respublikos Konstitucijai, o Valstybės ir savivaldybių įstaigų darbuotojų darbo apmokėjimo įstatymas netaikomas Lietuvos Respublikos diplomatinėms atstovybėms, konsulinėms įstaigoms, atstovybėms prie tarptautinių organizacijų, specialiųjų misijų darbuotojams, dirbantiems pagal darbo sutartis, abejotinas įstatymo projekto įsigaliojimo atidėjimas net iki 2018 m. sausio 1 d., kadangi tokiu būdu būtų pratęsiamas reguliavimo nebuvimas ir neužtikrinamas darbo apmokėjimo tinkamas reguliavimas. Manytina, reguliavimas turėtų įsigalioti iš karto (įvertinus tik įgyvendinamųjų teisės aktų parengimo terminus) ir besąlygiškai naująjį reguliavimą taikant naujai sudaromoms sutartims, baigiamosiose nuostatose tik numatant išlygas dėl iki pakeitimų įsigaliojimo sudarytų sutarčių vykdymo.

Taip pat aiškinamajame rašte tikslingas būtų informacijos apie šiuo metu egzistuojančias pareigybes pateikimas. Ar diplomatinėse atstovybėse šiuo metu yra tik DPĮ 14 str. 2 d. siūlomos nustatyti pareigybės, ar ir kitos. Esant ir kitokių pareigybių, įstatymo projekto baigiamosios nuostatos turėtų būti pildomos, reglamentuojant jų likimą po pakeitimų įsigaliojimo. Kartu įvertintina ir tai, kad tipinių pareigybių aprašymų formų tvirtinimas bus betarpiškai susijęs su esančių pareigybių aprašymų peržiūrėjimu (galimu pildymu) ir nustatytų koeficientų peržiūrėjimu, kas traktuotina kaip galimas darbo sąlygų keitimas, dėl kurio reikės keisti šiuo metu sudarytas darbo sutartis.

Papildomai aiškinamajame rašte siūlome pagrįsti ir nuostatas dėl sudaromų darbo sutarčių terminuotumo, kadangi diplomatinės atstovybės veikla neribojama 1 metų terminu ir iš esmės dauguma atvejų yra nuolatinio pobūdžio (atitinkamai ir pareigybių poreikis yra nuolatinio pobūdžio).

- 11. Įvertinant Konstitucinio Teismo praktiką bei teisėtų lūkesčių apsaugos principą, manytina, kad darbo užmokestis šiuo metu dirbantiems asmenims, nesikeičiant jų funkcijoms, negalėtų būti mažinamas. Atsižvelgiant į tai bei įvertinant aiškinamajame rašte pateiktą informaciją, kad sudaromos terminuotos iki 1 m trukmės sutartys, įstatymo projekto 6 str. 3 d. nustatomas terminas laikytinas nepagrįstu.

Teisingumo ministrė

 Milda Vainiutė

Darius Trinkūnas, (8 5) 266 2912, el. p. darius.trinkunas@tm.lt

Originalas nebus siunčiamas

LIETUVOS RESPUBLIKOS FINANSŲ MINISTERIJA

HR, SD, PB, PD
Užsienio reikalų ministerijai

2016-10-17 Nr. (1.15-0202)-5K-1619893)-6K-

2016-10-03 Nr. (22.29)3-4989

DĖL ĮSTATYMO PROJEKTO

Išnagrinėjome Užsienio reikalų ministerijos parengtą Lietuvos Respublikos diplomatinės tarnybos įstatymo Nr. VIII-1012 1, 18, 24 ir 28¹ straipsnių pakeitimo ir papildymo X² skyriumi įstatymo projektą (toliau – įstatymo projektas) ir turime tokių pastabų.

Konstitucinis Teismas 2015 m. rugsėjo 29 d. nutarime „Dėl Lietuvos Respublikos švietimo įstatymo 68 straipsnio 3 dalies ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1993 m. liepos 8 d. nutarimo Nr. 511 „Dėl Biudžetinių įstaigų ir organizacijų darbuotojų darbo apmokėjimo tvarkos tobulinimo“ atitikties Lietuvos Respublikos Konstitucijai“ pažymėjo, kad iš Konstitucijos, *inter alia* jos 48 straipsnio 1 dalyje įtvirtintos asmens teisės gauti teisingą apmokėjimą už darbą, 128 straipsnio 1 dalies nuostatos, pagal kurią sprendimus dėl valstybės esminių turinių įsipareigojimų priima Seimas Vyriausybės siūlymu, įstatymų leidėjui kyla pareiga įstatyme nustatyti esmines asmenų, gaunančių atlyginimą iš valstybės (savivaldybės) biudžeto lėšų, darbo apmokėjimo sąlygas, lemiančias jų darbo užmokesį (kaip antai darbo apmokėjimo sistemą, darbo užmokesčio sudedamąsias dalis, kriterijus, nuo kurių turėtų priklausyti darbo užmokesčiai, jų įtaką darbo užmokesčiui).

Todėl manome, kad įstatymo projekte siūloma 70¹ straipsnio 2 nuostata, kad „darbo apmokėjimo sistemą nustato užsienio reikalų ministras“ ir 3 dalies nuostata, kad „darbuotojo pareiginė alga nustatoma pareiginės algos koeficientu (nuo 3 iki 30)“, nedetalizuojant pagal darbuotojų pareigybes, neatitinka minėto Konstitucinio Teismo sprendimo.

Finansų viceministras

Edmundas Žilevičius

V. Žagūnienė, 2390 027

LIETUVOS RESPUBLIKOS SOCIALINĖS APSAUGOS IR DARBO MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, A. Vivulskio g. 11, LT-03610 Vilnius, tel. (8 5) 266 8176, (8 5) 266 8169, faks. (8 5) 266 4209,
el. p. post@socmin.lt, <http://www.socmin.lt>. Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 1886 03515

Lietuvos Respublikos užsienio reikalų
ministerijai

2016-10-07 Nr. (11.10-53) SD - 6037
I 2016.10.03 Nr. (22.29) 3-4889

DĖL DIPLOMATINĖS TARNYBOS ĮSTATYMO NR. VIII-1012 1, 18, 24 IR 28-1 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO X-1 SKYRIUMI ĮSTATYMO PROJEKTO

Socialinės apsaugos ir darbo ministerija, išnagrinėjusi pateiktą derinti Lietuvos Respublikos diplomatinės tarnybos įstatymo Nr. VIII-1012 1, 18, 24 ir 28¹ straipsnių pakeitimo ir papildymo X¹ skyriumi įstatymo projektą (toliau – Įstatymo projektas), teikia šias pastabas ir pasiūlymus.

Įstatymo projekto 5 str. „Įstatymo papildymas X¹ skyriumi“ papildyto 70¹ straipsnio 3 dalyje numatomas darbo apmokėjimo reguliavimas yra nepakankamas, kadangi Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas 2015 m. rugsėjo 29 d. nutarime nurodė, kad kriterijai, nuo kurių turėtų priklausyti darbo užmokestis, jų įtaka darbo užmokesčiui, turėtų būti numatyti įstatyme. Siūlytina nuostatą „(nuo 3 iki 30)“ detalizuoti, nurodant konkrečias pareigybių grupes ir kriterijus pagal kuriuos bus nustatoma pareiginė alga. Taip pat, minėto straipsnio 2 dalį, po žodžio „sistemoje“, papildyti žodžiais „atsižvelgiant į šio įstatymo nuostatas“.

Dėl Įstatymo projekto 7 str. 2 dalies nuostatos siūlome papildomai įvertinti situaciją dėl galimos darbuotojų nelygios padėties, gaunant darbo užmokestį.

Viceministras

Gintaras Klimavičius

Vanda Dudienė, tel. 8 706 68255, el. p. vanda.dudiene@socmin.lt
Neringa Dulkinaitė, tel. 8 706 68231, el. p. neringa.dulkinaitė@socmin.lt

VIETOS
BENDRUOMENIŲ
METAI 2015

LIETUVOS RESPUBLIKOS VIDAUS REIKALŲ MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Šventaragio g. 2, LT-01510 Vilnius,
tel.: (8 5) 271 7154 / 271 7178, faks. (8 5) 271 8551, el. p. bendrasisd@vrm.lt.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188601464

Užsienio reikalų ministerijai

2016-10-

Nr. 1D- (3)

į 2016-10-03

Nr. (22.29)-3-4989

DĖL ĮSTATYMO PROJEKTO DERINIMO

Vidaus reikalų ministerijoje išnagrinėtas Užsienio reikalų ministerijos parengtas Lietuvos Respublikos diplomatinės tarnybos įstatymo Nr. VIII-1012 1, 18, 24 ir 28¹ straipsnių pakeitimo ir papildymo X¹ skyriumi projektas. Informuojame, kad pagal kompetenciją pastabų ir pasiūlymų dėl projekto neturime.

Vidaus reikalų viceministras

Julius Morkūnas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
TEISĖS DEPARTAMENTAS**

IŠVADA

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS DIPLOMATINĖS TARNYBOS ĮSTATYMO NR. VIII-1012 1, 14 IR 55 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO X¹ SKYRIUMI ĮSTATYMO PROJEKTO (toliau – Projektas)
(TAP-17-274, 17-275; TAIS NR. 16-10699(3))**

2017-03-20 Nr.NV-729

Vilnius

Įvertinę Projekto, kuriuo keičiamas Lietuvos Respublikos diplomatinės tarnybos įstatymas (toliau – Įstatymas), atitiktį įstatymams bei teisės technikos reikalavimams, teikiame šias pastabas ir pasiūlymus:

1. Projekto 1 straipsnyje keičiama Įstatymo 1 straipsnio 1 dalis turi būti tikslinama, nes atsižvelgiant į Projektu teikiamą Įstatymo papildymą X¹ skyriumi, praplečiama Įstatymo reguliavimo sritis ir nustatoma ne tik dirbančių pagal darbo sutartis asmenų darbo apmokėjimo sąlygos, bet ir darbo apmokėjimo dydžiai.

2. Pastebėtina, kad Projekto 2 straipsnyje keičiamoje Įstatymo 14 straipsnio 2 dalyje siūlomas reguliavimas stokoja teisinio aiškumo. Pirmiausia, įvertinus Įstatymo 14 straipsnio pavadinimą, manome, kad šio straipsnio pavadinimas neatitinka Projektu šiame straipsnyje siūlomo reguliavimo dėl darbuotojų pareigybių aprašymų bei funkcijų nustatymo. Taipogi, atsižvelgiant į Įstatymo 14 straipsnio 1 dalyje nustatytas Lietuvos Respublikos diplomatinių atstovybių ir konsulinių įstaigų personalo grupes, lieka neaišku, koks šių *personalų grupių* santykis su Projekto 2 straipsnyje keičiamoje Įstatymo 14 straipsnio 2 dalyje nurodytomis konkrečiomis *darbuotojų pareigybėmis*, kaip jos tarpusavyje susiję. Manome, kad Projekte siūlomas darbuotojų, su kuriais sudaromos terminuotos darbo sutartys, išskyrimas iš viso personalo pagal vykdomas funkcijas, pateikiant nebaigtinį funkcijų, kurios galėtų būti nustatomos pareigybės aprašyme sąrašą, nenurodant aiškių išsilavinimo („atitinkamas“) ir profesinės kvalifikacijos reikalavimų, laikytinas klaidinančiu. Siekiant aiškumo, nurodytos nuostatos galėtų būti formuluojamos atskirose šio straipsnio dalyse ar nustatomos naujame straipsnyje. Be to, turėtų būti pašalinti visi neaiškumai, susiję su nuostatos „su darbuotojais, kurie nėra valstybės tarnautojai ir kariai ir kurių pareigybės aprašyme nustatytos funkcijos, susijusios su“ (ir toliau pateikiamu nebaigtiniu funkcijų sąrašu) taikymu, nes tokia formuluočių sudaro prielaidas abejoti, ar Įstatymo 14 straipsnio 2 dalies taikymo sritį patektų visi Įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 2 ir 3 punktuose nurodyti asmenys, kurie vykdytų kitas funkcijas, bet galėtų dirbti pagal terminuotas darbo sutartis ir kuriems Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių įstaigų darbuotojų darbo apmokėjimo įstatymas negalėtų būti taikomas.

3. Projekto 2 straipsnyje keičiamo Įstatymo 14 straipsnio 2 dalyje siūloma nustatyti, kad tipinių pareigybių aprašymų formas tvirtina užsienio reikalų ministras, todėl šiuo įgyvendinamuoju teisės aktu turėtų būti pildomas Projekto aiškinamojo rašto 11 punktas.

4. Atsižvelgiant į tai, kad naujojo Darbo kodekso, priimto 2016 m. rugsėjo 14 d. įstatymu Nr. XII-2603, nuostatos nereguliuoja kilnojamojo pobūdžio darbų ir su juo susijusių išlaidų kompensavimo, manytina, jog Projekto 3 straipsnyje pateiktas Įstatymo 55 straipsnio pakeitimas ir jame nustatomas reguliavimas yra nepakankamas, nes Įstatyme nėra apibrėžiama, kas laikytina „kilnojamojo pobūdžio darbu“ ir „padidėjusių išlaidų kompensuojamuoju dydžiu“, kokios „išlaidos laikytinos susijusios su kilnojamojo pobūdžio darbu“. Atkreiptinas dėmesys, kad Lietuvos Respublikos Trišalė Taryba 2017 m. kovo 15 d. pasirašė susitarimą dėl naujojo Darbo kodekso tikslinimo, tarp tikslintinų nuostatų yra ir kompensacijos dėl kilnojamojo darbo ir lauko sąlygų.

5. Naujojo Darbo kodekso 107 straipsnio 3 dalyje yra nustatyta, jog dienpinigių maksimalius dydžius ir jų mokėjimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė arba jos įgaliota institucija, todėl būtų tikslinga analogiškai tikslinti ir siūlomą Įstatymo 55 straipsnio 2 dalies formulotę.

6. Siekiant aiškumo, Projekto 3 straipsnyje keičiamo Įstatymo 55 straipsnio 2 dalyje nustatyta alternatyvi nuostata dėl konkretaus kompensuojamojo dydžio nustatymo tikslintina, nurodant, kokių atveju padidėjusių išlaidų kompensuojamasis dydis nustatomas ministro įsakymu ir kada – darbo sutartyje. Šiame kontekste pastebėtina, kad Įstatymo 70² straipsnio 5 dalis dubliuoja 55 straipsnio 2 dalies reguliavimą, todėl toks reguliavimas laikytinas pertekliniu.

7. Atsižvelgiant į Projekto 3 ir 4 straipsnyje teikiamus Įstatymo 55 straipsnio pakeitimus, tikslinga būtų keisti visą straipsnį nurodant „Pakeisti 55 straipsnį ir jį išdėstyti taip“, atitinkamai atlikti pakeitimai turėtų būti nurodyti Projekto lyginamajame variante, vadovaujantis Teisės aktų projektų rengimo rekomendacijų, patvirtintų Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2013 m. gruodžio 23 d. įsakymu Nr. 1R-298, 113.4 papunkčio nuostata.

8. Projekto 3 ir 4 straipsniuose teikiami pakeitimai peržiūrėtini įsigaliojimo ir taikymo aspektu. Projekto 7 straipsnio išimtyje turėtų būti nurodytas Projekto 4 straipsnis, nes Projekto 3 straipsnio reguliavimas susijęs su Įstatymo 14 straipsnio 2 dalies reguliavimu, įsigaliosiančiu 2018 m. sausio 1 d. Kita vertus, svarstytina, ar siekiant aiškumo, nebūtų tikslinga Projekte atsisakyti dviejų keičiamo Įstatymo 55 straipsnio redakcijų dėstymo ir Projekto 7 straipsnyje nustatyti ne tik pakeitimų įsigaliojimą, bet ir taikymą, tuomet vienoje iš šio straipsnio dalių būtų galima nustatyti Projektu keičiamo Įstatymo 55 straipsnio 2 dalies redakciją, kuri galiotų iki 2017 m. gruodžio 31 d. (analogiškai, kaip skirtingos to paties straipsnio redakcijos yra dėstomos Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių įstaigų darbuotojų darbo apmokėjimo įstatymo 17 straipsnio 8 ir 9 dalyse).

9. Siūlytina tikslinti Projekto 5 straipsnyje dėstomą Įstatymo 70¹ straipsnio 1 dalį ir joje įvedamą trumpinį „darbuotojai“, kuris susiaurina Įstatyme vartojamą „darbuotojo“ sąvoką, ir lieka neaišku, kurie darbuotojai turimi mintyje Įstatymo kontekste. Siūlytina atsisakyti minėto trumpinio, ir naujame Įstatymo X¹ skyriuje ar kituose straipsniuose, kuriuose reguliuojami sutartiniai darbo santykiai, vartoti nuostatą „darbuotojai, dirbantys pagal terminuotą darbo sutartį“ ar pan.

10. Atkreiptinas dėmesys į tai, kad Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas 2015 m. rugsėjo 29 d. nutarime yra nurodęs, jog kriterijai, nuo kurių turėtų priklausyti darbo užmokestis, jų įtaka darbo užmokesčiui turi būti nustatyti įstatymu, todėl siūlytina tikslinti Projektu teikiamą

Įstatymo 70¹ straipsnio 2 dalies reguliavimą, atitinkamai ir šio straipsnio 5 ir 6 dalis, nurodant aiškiai apibrėžtus darbo užmokestį lemiančius kriterijus, jų reikšmes bei taikymo pagrindus. Pavyzdžiui, Projektu keičiamo Įstatymo 70¹ straipsnio 6 dalies nuostatoje turi būti aiškiai apibrėžta, kokia darbo patirtis (ar vykdant tas pačias funkcijas?) turima mintyje ir kaip ji būtų vertinama ar skaičiuojama (ar šiuo atveju turimas mintyje darbo stažas?), taipogi, kas šiuo atveju laikyta „aukšta darbuotoja kvalifikacija“, koks subjektas ir kuo vadovaujantis ją turėtų įvertinti ar nustatyti. Manome, jog teisiškai neapibrėžtų reikalavimų nustatymas Projekte neatitinka konstitucinės doktrinos ir sudaro galimybę nevienodam darbuotojų traktavimui.

11. Svarstyтина, ar Įstatyme neturėtų būti įtvirtintas darbuotojų kasmetinio veiklos vertinimo institutas. Pastebėtina, kad Valstybės ir savivaldybių įstaigų darbuotojų darbo apmokėjimo įstatyme darbuotojų pareiginės algos kintamosios dalies nustatymas siejamas su praėjusių kalendorinių metų veiklos vertinimu. Taip pat ir Valstybės tarnybos įstatymas nustato, jog už metinius rezultatus tarnautojams gali būti skiriamas vienkartinis priedas. Siūlytina įvertinti, ar šiuo atveju Projekte nebūtų tikslinga nustatyti, jog, pavyzdžiui, administracinio techninio personalo darbuotojo pareiginės algos koeficiento didinimas priklausytų ir nuo darbuotojo veiklos vertinimo, kurio tvarka turi būti reguliuojama Įstatyme, rezultato, ar premijų, kaip darbo užmokesčio dalies, mokėjimas neturėtų būti siejamas ir su darbuotojo metinės veiklos vertinimu.

12. Projekto 5 straipsnyje dėstomo Įstatymo 70¹ straipsnio 2 dalies nuostatą siūlytina tikslinti, konkretizuojant nuostatą „atsižvelgdamas į šio įstatymo nuostatas“, nes lieka neaišku, į kokias Įstatymo nuostatas turėtų būti atsižvelgiama

13. Pastebėtina, kad Projekto aiškinamajame rašte turi būti nurodyta, kokiais objektyviai pateisinamais argumentais remiantis Projekto 5 straipsnyje dėstomo Įstatymo 70¹ straipsnio 3, 5, 6, 7 dalyse nustatomi pareiginės algos koeficiento didinimo dydžiai bei maksimalios šio koeficiento didinimo ribos. Atitinkamai turi būti pagrindžiama ir Įstatymo 70¹ straipsnio 9 dalyje siūloma priemonų mokėjimo maksimali riba.

14. Projekto 5 straipsnyje dėstomo Įstatymo 70¹ straipsnio 11 dalies nuostata tikslintina, kad taikant būtų aišku, koks ir kur „nustatytas pareiginės algos dydis“ turėtų būti taikomas nurodytuju atveju (Įstatymo 70¹ straipsnio 4 dalis ar 8 dalis?).

15. Įstatymo 70² straipsnio 3 dalyje siūlomas reguliavimas netikslingas, nes perteklinis. Pakaktų papildyti šio straipsnio 1 dalį ir nurodyti subjektą, kuris turėtų teisę priimti sprendimą.

16. Svarstyтина, ar Įstatymo 70² straipsnio 4 dalyje nustatomų darbuotojams teikiamų garantijų atsiradimo sąlygos, teisės į jas apimtis, o taipogi ir teikiamų kompensacijų dydžiai neturėtų būti nustatomi Įstatyme, nes nuostata, kad socialinės garantijos sulygstamos darbo sutartyje suponuoja, kad garantijomis darbuotojai negalės naudotis lygiais pagrindais, ir tokiu būdu sudaromos prielaidos diskriminuoti asmenis, skirtingai juos traktuoti.

17. Pakartotinai siūlytina įvertinti, Teisingumo ministerijos 2016 m. lapkričio 10 d. išvadoje dėl šio Projekto 17 punkte pateiktą pastabą dėl darbuotojų teisėtų lūkesčių apsaugos ir pereinamųjų nuostatų poreikio.

Dėl kitų susijusių aspektų

1. Lietuvos Respublikos diplomatinio pašto ir diplomatinio krovinio gabenimo taisyklėse, patvirtintose Lietuvos Respublikos Vyriausybės 200 m. liepos 28 d. nutarimu Nr. 883, (toliau – Taisyklės) numatyta, kad diplomatinio pašto siuntas su įslaptinta informacija į Lietuvos Respublikos diplomatinės atstovybės užsienio valstybėse, Lietuvos Respublikos atstovybės prie tarptautinių organizacijų, konsulines įstaigas, specialiąsias misijas ir iš jų turi gabenti diplomatiniai kurjeriai arba užsienio reikalų ministro, jo įgalioto asmens arba atstovybės vadovo paskirti *laikinieji diplomatiniai kurjeriai vienkartinėms užduotims atlikti (ad hoc diplomatiniai kurjeriai)*. Sistemiskai vertinant aptariamas nuostatas ir Projektu (70¹ straipsnio 3 dalis) siūlomą nustatyti vyresniojo specialiojo kurjerio ir specialiojo kurjerio pareigybės, kyla neaiškumų, ar minėti specialieji kurjeriai yra tapatūs laikiniejiems kurjeriams ir ad hoc diplomatiniais kurjeriams. Be to, manytina, jog visų reikalingų diplomatinei tarnybai kurjerių statusas turėtų būti nustatytas Įstatyme, o ne Lietuvos Vyriausybės nutarime. Šiame kontekste pakartotinai atkreipiame dėmesį (atitinkamos pastabos buvo teikiamos Teisės departamento 2016 m. lapkričio 17 d. išvadoje Nr. NV-3609), kad Taisyklės yra tvirtinamos Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimu, nors nei Lietuvos Respublikos diplomatinės tarnybos įstatyme nei kituose įstatymuose Vyriausybei nėra suteiktas teisinis pagrindas reguliuoti aptariamus santykius, taip pat neapibrėžta kaip turėtų būti suprantamas diplomatinis paštas ir pan.

2. Atkreiptinas dėmesys, kad Įstatymo 7 ir 8 straipsnyje vartojama *Lietuvos Respublikos diplomatinės atstovybės* sąvoka, reguliuojamas *diplomatinės atstovybės steigimas ir likvidavimas*, tačiau praktikoje yra susidariusi situacija, kai Vyriausybės nutarimuose yra vartojama sąvoka „ambasada“ (pavyzdžiui, 2016 m. rugpjūčio 25 d. nutarimas Nr. 862 „Dėl Lietuvos Respublikos energetikos atašė pavaduotojo pareigybės įsteigimo Lietuvos Respublikos ambasadoje Lenkijos Respublikoje“; 2014 m. rugsėjo 17 d. nutarimas Nr. 951 „Dėl Lietuvos Respublikos ambasados Pietų Afrikos Respublikoje įsteigimo“ ir kt.). Manytina, kad Projektu teikiant Įstatymo pakeitimus dėl diplomatinės atstovybių, konsulinių įstaigų ir specialiųjų misijų darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis, darbo užmokesčio reguliavimo, gali kilti neaiškumų dėl ambasadose dirbančių darbuotojų. Todėl siekiant vienodo sąvokų ir jų turinio traktavimo, teisinio aiškumo bei nuoseklaus reguliavimo, būtų tikslinga Įstatymo reguliavimo srityje vartojamas sąvokas atitinkamai peržiūrėti bei suderinti.

1 - ojo teisinės ekspertizės skyriaus vedėja

Daiva Gubistienė

DERINIMO PAŽYMA

Dėl Lietuvos Respublikos diplomatinės tarnybos įstatymo Nr. VIII-1012 1, 14 ir 55 straipsnių pakeitimo ir papildymo X(1) skyriumi įstatymo (toliau - Įstatymo) projekto (TAIS Nr. 16-10700(3))

Eil. Nr.	Institucijos, su kuria derinta, pavadinimas, rašto data ir numeris	Pastabos ir pasiūlymai	Žyma apie pastabas ir pasiūlymus, į kuriuos nebuvo atsižvelgta arba atsižvelgta iš dalies
1.	Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos 2016-11-10 raštas Nr. (1.6)2T-1265	8. Įstatymo 70 ¹ str. 1 d. pateikiamas sutrumpinimas „darbuotojai“ turėtų būti pateikiamas pirmą kartą įstatyme vartojant sutrumpinamą konstrukciją (Įstatymo 1 str.?).	Atsižvelgta iš dalies. Pateikiamo sutrumpinimo vartoti anksčiau, nei nurodyta, negalima, nes darbuotojo sąvoka vartojama ir kituose Diplomatinės tarnybos įstatymo straipsniuose, kur ji suprantama kitaip, nei nurodoma naujai įterpiamame skyriuje. Tačiau, atsižvelgiant į pastabą, įstatymo projekte įtvirtinta, kad toks trumpinys su nurodyta reikšme vartojamas tik X ¹ skyriuje.
2.	Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos 2016-11-10 raštas Nr. (1.6)2T-1265	14. Lieka neaiškus tikslingumas Įstatymo 70 ² str. 4 d. išskirti sveikatos draudimą. Pastebėtina, kad tiek sveikatos draudimą, tiek socialinį draudimą, priklausomai nuo to, kurios valstybės teisė bus taikoma darbo santykiams, reglamentuos arba Lietuvos Respublikos, arba priimančios valstybės teisė. Tais atvejais, kai bus taikoma Lietuvos Respublikos teisė, šiems klausimams spręsti bus taikomas Sveikatos draudimo įstatymas ir socialinį draudimą reglamentuojantys įstatymai. Atsižvelgiant į tai, abejotina Įstatymo 70 ² str. 4 d. nustatoma Vyriausybės kompetencija šiuos klausimus savarankiškai reguliuoti nutarimu. Be to, pastebėtina, kad šioje dalyje vartojama formuluotė „gali būti“, nesant aiškiai apibrėžtų kriterijų, sukelia teisinį neapibrėžtumą ir piktnaudžiavimo galimybes.	Atsižvelgta iš dalies. Atsižvelgiant į pastabą, įstatymo projekto nuostata dėl sveikatos draudimo patikslinta ir nurodyta, kad galimybė apdrausti sveikatos draudimu būtų siejama su aplinkybe, kad darbuotojas nėra apdraustas (apsidraudęs) sveikatos draudimu, galiojančiu toje valstybėje, kurioje yra Lietuvos Respublikos diplomatinė atstovybė užsienio valstybėje, Lietuvos Respublikos atstovybė prie tarptautinės organizacijos, konsulinė įstaiga ar specialioji misija, kurioje yra darbuotojo darbo vieta. Toks teisinis reglamentavimas šiuo metu įtvirtintas Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999 m. lapkričio 5 d. nutarime Nr. 1235 „Dėl Lietuvos Respublikos diplomatinės tarnybos veiklos“. Kartu pažymėtina, kad Įstatymo projekto 70 ² straipsnio 4 dalyje nurodytas sveikatos draudimas savo esme yra papildomasis, t. y. ne Lietuvos Respublikos sveikatos draudimo įstatyme įtvirtintas privalomasis sveikatos draudimas. Ši įstatymo projekte įtvirtinta galimybė apdrausti darbuotoją sveikatos draudimu kyla iš poreikio užtikrinti darbuotojų, kurie nėra drausti konkrečioje valstybėje

40

			<p>galiojančiu sveikatos draudimu, teisę į sveikatos apsaugą. Tokiems darbuotojams turi būti garantuojama teisė laiku gauti sveikatos priežiūros paslaugas, atitinkamai valstybė turi užtikrinti tokių sveikatos priežiūros paslaugų, kurios darbuotojui reikalingos jo darbo santykių metu, prieinamumą ir jas finansuoti.</p> <p>Pažymėtina, kad sveikatos draudimo sistema įvairiose valstybėse yra nevienoda: vienos valstybėse darbuotojai yra privalomai draudžiami, kitose – sveikatos draudimo nėra, bet yra galimybė gauti paslaugas per socialinio draudimo sistemą papildomai susimokant (Latvija), yra valstybių, kuriose darbuotojai skatinami apsidrausti vietinėse draudimo kompanijose (Ispanija). Atsižvelgiant į tai, nėra galimybių nurodyti bendrus kriterijus, kokioms aplinkybėms esant toks sveikatos draudimas gali būti suteikiamas.</p>
3.	<p>Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės departamento 2017-03-20 išvada Nr. NV-729</p>	<p>2. Pastebėtina, kad Projekto 2 straipsnyje keičiamoje Įstatymo 14 straipsnio 2 dalyje siūlomas reguliavimas stokoja teisinio aiškumo. Pirmiausia, įvertinus Įstatymo 14 straipsnio pavadinimą, manome, kad šio straipsnio pavadinimas neatitinka Projektu šiame straipsnyje siūlomo reguliavimo dėl darbuotojų pareigybių aprašymų bei funkcijų nustatymo. Taipogi, atsižvelgiant į Įstatymo 14 straipsnio 1 dalyje nustatytas Lietuvos Respublikos diplomatinė atstovybių ir konsulinė įstaigų personalo grupes, lieka neaišku, koks šių <i>personalo grupių</i> santykis su Projekto 2 straipsnyje keičiamoje Įstatymo 14 straipsnio 2 dalyje nurodytomis konkrečiomis <i>darbuotojų pareigybėmis</i>, kaip jos tarpusavyje susiję. Manome, kad Projekte siūlomas darbuotojų, su kuriais sudaromos terminuotos darbo sutartys, išskyrimas iš viso personalo pagal vykdomas funkcijas, pateikiant nebaigtinį funkcijų, kurios galėtų būti nustatomos pareigybės aprašyme sąrašą, nenurodant aiškių išsilavinimo („atitinkamas“) ir profesinės kvalifikacijos reikalavimų, laikytinas klaidinančiu. Siekiant aiškumo, nurodytos nuostatos galėtų būti formuluojamos atskirose šio straipsnio dalyse ar nustatomos naujame straipsnyje. Be to, turėtų būti pašalinti visi neaiškumai, susiję su nuostatos „su</p>	<p>Atsižvelgta iš dalies</p> <p>Atsižvelgiant į pastabą ir siekiant teisinio aiškumo, įstatymo projekto 14 straipsnio 2 dalyje atsisakyta nuostatų, susijusių su atitinkamiems darbuotojams keliamais kvalifikaciniais reikalavimais ir funkcijų, kurioms vykdyti tokie darbuotojai samdomi, įvardijimu. Konkrečios funkcijos ir kvalifikaciniai reikalavimai darbuotojams bus įtvirtinti pareigybės aprašymuose. Taip pat aiškiau išdėstytos straipsnio nuostatos dėl darbuotojų, su kuriais sudaromos darbo sutartys, rato, t. y. aiškiai įtvirtinta, kad tik su konkrečiais įvardytais darbuotojais pasirašomos terminuotos darbo sutartys.</p> <p>Pažymėtina, kad įstatymo 14 straipsnio 1 dalyje nurodytos personalo grupės yra išskirtos atsižvelgiant į 1969 m. Vienos konvencijos dėl diplomatinė santykių nuostatas, įskaitant ir dėl atskiroms personalo grupėms taikomų imunitetų ir privilegijų. Įstatymo 14 straipsnio 2 dalis reglamentuoja su imunitetais ir privilegijomis nesusijusius klausimus, todėl minėtų dalių tarpusavio santykis nėra nustatomas.</p>

		darbuotojais, kurie nėra valstybės tarnautojai ir kariai ir kurių pareigybės aprašyme nustatytos funkcijos, susijusios su“ (ir toliau pateikiamu nebaigtiniu funkcijų sąrašu) taikymu, nes tokia formuluotė sudaro prielaidas abejoti, ar Įstatymo 14 straipsnio 2 dalies taikymo sritį patektų visi Įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 2 ir 3 punktuose nurodyti asmenys, kurie vykdytų kitas funkcijas, bet galėtų dirbti pagal terminuotas darbo sutartis ir kuriems Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių įstaigų darbuotojų darbo apmokėjimo įstatymas negalėtų būti taikomas.	
4.	Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės departamento 2017-03-20 išvada Nr. NV-729	4. Atsižvelgiant į tai, kad naujojo Darbo kodekso, priimto 2016 m. rugsėjo 14 d. įstatymu Nr. XII-2603, nuostatos nereguliuoja kilnojamojo pobūdžio darbų ir su juo susijusių išlaidų kompensavimo, manytina, jog Projekto 3 straipsnyje pateiktas Įstatymo 55 straipsnio pakeitimas ir jame nustatomas reguliavimas yra nepakankamas, nes Įstatyme nėra apibrėžiama, kas laikytina „kilnojamojo pobūdžio darbu“ ir „padidėjusių išlaidų kompensuojamuoju dydžiu“, kokios „išlaidos laikytinos susijusios su kilnojamojo pobūdžio darbu“. Atkreiptinas dėmesys, kad Lietuvos Respublikos Trišalė Taryba 2017 m. kovo 15 d. pasirašė susitarimą dėl naujojo Darbo kodekso tikslinimo, tarp tikslintinų nuostatų yra ir kompensacijos dėl kilnojamojo darbo ir lauko sąlygų.	<p>Atsižvelgta iš dalies</p> <p>Šiuo metu galiojantis Lietuvos Respublikos darbo kodeksas, reglamentuodamas kompensacijų darbuotojams, kurių darbas yra kilnojamojo pobūdžio arba susijęs su važinėjimais, mokėjimą, nedetalizuoja, koks darbas yra laikytinas kilnojamojo pobūdžio ar susijęs su važinėjimais. Šios kodekso nuostatos nedetalizuoja ir ją įgyvendinantis Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2003 m. sausio 28 d. nutarimas Nr. 116 „Dėl Kompensuojamų išmokų dydžio ir mokėjimo tvarkos patvirtinimo“ (toliau – Nutarimas Nr. 116). Be to, įstatymo projektu nurodyta, kad 55 straipsnio 2 dalies nuostatos būtų taikomos tik tiems diplomatams, kurių funkcijos atliekamos traukiniuose, vykstančiuose iš Rusijos Federacijos į Rusijos Federacijos Kaliningrado sritį, todėl laikytina, kad kilnojamas darbas pobūdis įstatymo projekte apibrėžtas aiškiau nei šiuo metu galiojančiame Lietuvos Respublikos darbo kodekse.</p> <p>Atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos trišalės tarybos 2017 m. kovo 15 d. susitarimą ir jo pagrindu parengtą Lietuvos Respublikos darbo kodekso patvirtinimo, įsigaliojimo ir įgyvendinimo įstatymo Nr. XII-2603 1 straipsniu patvirtinto Lietuvos Respublikos darbo kodekso 21, 23, 31, 32, 40, 43, 48, 52, 53, 57, 63, 65, 71, 79, 112, 114, 115, 117, 120, 127, 144, 147, 169, 171, 179, 181, 185, 195, 197, 204, 209, 221, 237, 240, 241 ir 242 straipsnių pakeitimo įstatymo projektą, įstatymo projekte vietoj konkrečių dydžių ir kompensacijų</p>

			mokėjimo tvarkos įrašyta, kad tokios kompensacijos mokamos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.
5.	Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės departamento 2017-03-20 išvada Nr. NV-729	10. Atkreiptinas dėmesys į tai, kad Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas 2015 m. rugsėjo 29 d. nutarime yra nurodęs, jog kriterijai, nuo kurių turėtų priklausyti darbo užmokestis, jų įtaka darbo užmokesčiui turi būti nustatyti įstatymu, todėl siūlytina tikslinti Projektu teikiamą Įstatymo 70 ¹ straipsnio 2 dalies reguliavimą, atitinkamai ir šio straipsnio 5 ir 6 dalis, nurodant aiškiai apibrėžtus darbo užmokestį lemiančius kriterijus, jų reikšmes bei taikymo pagrindus. Pavyzdžiui, Projektu keičiamo Įstatymo 70 ¹ straipsnio 6 dalies nuostatoje turi būti aiškiai apibrėžta, kokia darbo patirtis (ar vykdant tas pačias funkcijas?) turima mintyje ir kaip ji būtų vertinama ar skaičiuojama (ar šiuo atveju turimas mintyje darbo stažas?), taipogi, kas šiuo atveju laikyta „aukšta darbuotoja kvalifikacija“, koks subjektas ir kuo vadovaujantis ją turėtų įvertinti ar nustatyti. Manome, jog teisiškai neapibrėžtų reikalavimų nustatymas Projekte neatitinka konstitucinės doktrinos ir sudaro galimybę nevienodam darbuotojų traktavimui.	<p>Atsižvelgta iš dalies</p> <p>Įstatymo projektu įtvirtinti objektyvūs pareiginės algos nustatymo kriterijai, kurių sąrašas yra baigtinis. Pirmiausia, nurodomas konkretus pareiginės algos koeficientas (70¹ straipsnio 3 dalis), kuris gali būti didinamas tik įstatymo nustatytais atvejais, t. y. tuomet, kai darbuotojo pareigybės aprašyme nurodyta daugiau funkcijų, nei įtvirtinta tipiniame tam tikros pareigybės aprašyme (t. y. tokių funkcijų, kurių paprastai atitinkamos srities darbuotojas nevykdo) arba tuomet, kai darbuotojas turi darbo atstovybėse patirties. Tokių funkcijų sąrašas ir jų įtaka darbuotojų pareiginės algos didinimui (atsižvelgiant į įstatymo projekto 70¹ straipsnio 2 dalyje nurodytus kriterijus, tokius kaip veiklos sudėtingumas, darbo krūvis, atsakomybės lygis ir panašiai) bus nustatomi užsienio reikalų ministro tvirtinamoje darbo apmokėjimo sistemoje, nes toks teisinis reguliavimas nėra įstatymo lygmens teisės akto objektas, atsižvelgiant ir į tai, kad pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės įstatymo 26 straipsnio 3 dalies 10 punktą darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis ir gaunančių darbo užmokestį iš valstybės biudžeto ir valstybės pinigų fondų, pareigybių aprašymus tvirtina ministrai. Be to, teisė detalizuoti tam tikrus įstatyme įvardytus kriterijus darbo apmokėjimo sistemoje įtvirtinama ir Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių įstaigų darbuotojų darbo apmokėjimo įstatyme (5 straipsnio 2 dalis). Pažymėtina, kad įstatymo projekto 70¹ straipsnio 2 dalyje nurodyti darbo apmokėjimo sistemoje detalizuotini kriterijai atitinka Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių įstaigų darbuotojų darbo apmokėjimo įstatyme nurodytus kriterijus, kurie pagal šį įstatymą taip pat turi būti detalizuojami darbo apmokėjimo sistemoje.</p> <p>Manytina, kad 70¹ straipsnio 6 dalyje nustatytas kriterijus įstatymu nustatytos pareiginės algos iki 10 procentų padidinimui – darbo atstovybėje patirtis – yra pakankamai</p>

			<p>aiškiai apibrėžtas. Darbuotojo turima darbo atstovybėje patirtis nebūtinai siejama su konkrečiomis pareigomis ar darbo stažu, t. y. nurodytas kriterijus siejamas apskritai su darbo atstovybėje specifikos išmanymu, veiklos organizavimo ypatumų žinojimu ir pan., todėl manytina, kad apibendrinantis terminas „darbo patirtis“ yra pakankamas įstatymo projekto kontekste, siekiant nurodytų tikslų. Vis dėlto, atsižvelgiant į pastabą, buvo papildytas įstatymo projekto aiškinamasis raštas ir atsisakyta darbuotojo aukštos kvalifikacijos kriterijaus kaip pagrindo didinti pareiginę algą. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, manytina, kad įstatymo projekte nustatyti kriterijai yra objektyvūs, jų taikymo pagrindai yra aiškiai apibrėžti, taip pat nustatytos maksimalios pareiginės algos didinimo reikšmės. Konkrečias reikšmes, atsižvelgiant <i>inter alia</i> į jų sąsają su ministru Lietuvos Respublikos Vyriausybės įstatyme numatytais funkcijomis ir įgaliojimais, įstatymo projektu pavedama nustatyti darbo apmokėjimo sistemoje, kaip panašiu atveju įtvirtinta ir Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių įstaigų darbuotojų darbo apmokėjimo įstatyme.</p>
6.	<p>Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės departamento 2017-03-20 išvada Nr. NV-729</p>	<p>11. Svarstytina, ar Įstatyme neturėtų būti įtvirtintas darbuotojų kasmetinio veiklos vertinimo institutas. Pastebėtina, kad Valstybės ir savivaldybių įstaigų darbuotojų darbo apmokėjimo įstatyme darbuotojų pareiginės algos kintamosios dalies nustatymas siejamas su praėjusių kalendorinių metų veiklos vertinimu. Taip pat ir Valstybės tarnybos įstatymas nustato, jog už metinius rezultatus tarnautojams gali būti skiriamas vienkartinis priedas. Siūlytina įvertinti, ar šiuo atveju Projekte nebūtų tikslinga nustatyti, jog, pavyzdžiui, administracinio techninio personalo darbuotojo pareiginės algos koeficiento didinimas priklausytų ir nuo darbuotojo veiklos vertinimo, kurio tvarka turi būti reguliuojama Įstatyme, rezultato, ar premijų, kaip darbo užmokesčio dalies, mokėjimas neturėtų būti siejamas ir su darbuotojo metinės veiklos vertinimu.</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Įstatymo projekto nuostatos reguliuoja darbuotojų, dirbančių atstovybėse pagal terminuotą darbo sutartį, darbo apmokėjimą. Dėl terminuoto darbo pobūdžio ir atsižvelgiant į tai, kad didžioji dauguma tokių darbuotojų dirba pagal darbo sutartį, sudaromas vieno metų terminui, teisinis reguliavimas, nustatantis tokių darbuotojų kasmetinį vertinimą, yra netikslingas.</p>

7.		15. Įstatymo 70 ² straipsnio 3 dalyje siūlomas reguliavimas netikslingas, nes perteklinis. Pakaktų papildyti šio straipsnio 1 dalį ir nurodyti subjektą, kuris turėtų teisę priimti sprendimą.	Atsižvelgta iš dalies. Atsižvelgiant į pastabą, įstatymo projekto 70 ² straipsnio 3 dalyje nebeliko nuostatos dėl užsienio reikalų ministro patvirtintos tvarkos, kuri reguliuotų tokių išmokų mokėjimą. Tačiau minėto straipsnio 3 dalis paliekama, atsižvelgiant į tai, kad įstatymo projekto 70 ² straipsnio 1 ir 2 dalys reguliuoja skirtingus materialinės pašalpos skyrimo pagrindus, todėl net ir atsisakius minėto straipsnio 3 dalies, nepakaktų papildyti tik jo 1 dalies, o tą patį reikėtų kartoti ir 2 dalyje.
8.		16. Svarstyтина, ar Įstatymo 70 ² straipsnio 4 dalyje nustatomų darbuotojams teikiamų garantijų atsiradimo sąlygos, teisės į jas apimtis, o taipogi ir teikiamų kompensacijų dydžiai neturėtų būti nustatomi Įstatyme, nes nuostata, kad socialinės garantijos sulygstamos darbo sutartyje suponuojama, kad garantijomis darbuotojai negalės naudotis lygiais pagrindais, ir tokiu būdu sudaromos prielaidos diskriminuoti asmenis, skirtingai juos traktuoti.	Neatsižvelgta. Įstatymo projekto 70 ² straipsnio 4 dalyje nurodytos socialinės garantijos glaudžiai susijusios su diplomatams ir/ar kitiems valstybės tarnautojams (įskaitant žvalgybos pareigūnus ir specialiuosius atašė), perkeliameis ar siunčiamiems dirbti į diplomatinės atstovybes, taikomomis socialinėmis garantijomis. Pažymėtina, kad minėtoms valstybės tarnautojų kategorijoms konkretūs kompensacijų dydžiai taip pat nustatomi Vyriausybės nutarimu. Pažymėtina, kad darbuotojai – išskirtinė asmenų, dirbančių valstybės institucijose, kategorija. Tokie darbuotojai gali vykdyti dirbti atstovybėse iš Lietuvos, kitų valstybių, jie gali būti rezidavimo valstybės piliečiai ar, net nebūdami piliečiai, nuolat joje gyvenantys ir pan. Atsižvelgiant į šią specifiką nėra galimybių nustatyti bendrų kriterijų, kuriems esant taikomos skirtingos socialinės garantijos. Dėl detalesnio paaiškinimo taip pat žr. šios derinimo pažymos 2 punktą. Tačiau atsižvelgiant į pastabą, atsisakyta dviprasmiško termino „sulygstama“ vartojimo.
9.		<i>Dėl kitų susijusių aspektų</i> 1. Lietuvos Respublikos diplomatinio pašto ir diplomatinio krovinio gabenimo taisyklėse, patvirtintose Lietuvos Respublikos Vyriausybės 200 m. liepos 28 d. nutarimu Nr. 883, (toliau – Taisyklės) numatyta, kad diplomatinio pašto siuntas su įslaptinta informacija į Lietuvos Respublikos diplomatinės atstovybės užsienio valstybėse, Lietuvos Respublikos atstovybės prie tarptautinių organizacijų, konsulines įstaigas, specialiąsias	Neatsižvelgta. Taisyklėse nurodyti diplomatiniai kurjeriai, įskaitant laikinuosius (<i>ad hoc</i>) diplomatinius kurjerius, nėra įstatymo projekte minimi specialieji ar vyresnieji specialieji kurjeriai. Įstatymo projektas nurodo konkrečias diplomatinį atstovybių darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis, pareigybes, kurios skirtos vykdyti su specialiosios tranzito schemos įgyvendinimu reikalavimais susijusias funkcijas.

misijas ir iš jų turi gabenti diplomatiniai kurjeriai arba užsienio reikalų ministro, jo įgalioto asmens arba atstovybės vadovo paskirti *laikinieji diplomatiniai kurjeriai vienkartinėms užduotims atlikti (ad hoc diplomatiniai kurjeriai)*. Sistemiskai vertinant aptariamas nuostatas ir Projektu (70¹ straipsnio 3 dalis) siūlomą nustatyti vyresniojo specialiojo kurjerio ir specialiojo kurjerio pareigybes, kyla neaiškumų, ar minėti specialieji kurjeriai yra tapatūs laikiniams kurjeriams ir ad hoc diplomatiniais kurjeriams. Be to, manytina, jog visų reikalingų diplomatinei tarnybai kurjerių statusas turėtų būti nustatytas Įstatyme, o ne Lietuvos Vyriausybės nutarime. Šiame kontekste pakartotinai atkreipiame dėmesį (atitinkamos pastabos buvo teikiamos Teisės departamento 2016 m. lapkričio 17 d. išvadoje Nr. NV-3609), kad Taisyklės yra tvirtinamos Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimu, nors nei Lietuvos Respublikos diplomatinės tarnybos įstatyme nei kituose įstatymuose Vyriausybei nėra suteiktas teisinis pagrindas reguliuoti aptariamus santykius, taip pat neapibrėžta kaip turėtų būti suprantamas diplomatinis paštas ir pan.

Taisyklėse nurodytos diplomatinio kurjerių kategorijos, atitinkančios Vienos konvencijoje dėl diplomatinio santykių nurodytas diplomatinį paštą ar krovinį gabenančių asmenų kategorijas, siekiant apibrėžti ratą asmenų, kuriems taikomas minėtoje konvencijoje nurodytas statusas ir imunitetai. Pažymėtina, kad Diplomatinės tarnybos įstatymo 47 straipsnio 1 dalies 11 punkte taip pat minimi etatiniai diplomatiniai kurjeriai, kuriems dėl jų atliekamų funkcijų, susijusių su diplomatinio pašto ir/ar krovinio gabenimu, specifikos Užsienio reikalų ministerija išduoda diplomatinio pasus. Vyresnieji specialieji kurjeriai ir specialieji kurjeriai, nurodyti įstatymo projekte tokios teisės 47 straipsnio 1 dalies 11 punkto pagrindu neturi, o jiems taikomos privilegijos ir imunitetai nustatomi kitais pagrindais, t. y. Diplomatinės tarnybos įstatymo 15–17 straipsnių ir Vienos konvencijos dėl diplomatinio santykių arba Vienos konvencijos dėl konsulinio santykių pagrindu.

Pažymėtina, kad nors specialiojo kurjerio ir diplomatinio kurjerio sąvokos atrodo panašios, tačiau jos nėra tapačios, todėl teisės taikymo atžvilgiu neigiamų padarinių nenumatoma.

Šiuo aspektu atkreiptinas dėmesys, kad 1961 m. Vienos konvencijos dėl diplomatinio santykių 27 straipsnis garantuoja diplomatinio atstovybių laisvą susižinojimą visais oficialiais klausimais, įskaitant galimybę tokią susižinojimą vykdyti per diplomatinio kurjerius. Šio straipsnio 5 ir 6 dalys reguliuoja diplomatinio kurjerių ir laikinųjų (vienkartinėms užduotims atlikti paskirtų) diplomatinio kurjerių statusą ir imunitetus. Vienos konvencijos 27 straipsnio 6 dalyje nustatoma atstovaujamosios valstybės teisė paskirti diplomatinio kurjerius vienkartinėms užduotims atlikti (*ad hoc* diplomatinio kurjerius), kuriems iki diplomatinio pašto pristatymo gavėjui suteikiami tokie patys imunitetai kaip ir kitiems diplomatiniais kurjeriams. Atsižvelgiant į tai, kad diplomatinio kurjerio ir laikinojo diplomatinio kurjerio statusas ir imunitetai (jiems vykdant užduotis) pagal Vienos konvenciją yra vienodi, manytina, kad nėra jokio skirtumo

			<p>tarp diplomatinų kurjerių ir laikinųjų diplomatinų kurjerių, išskyrus diplomatinio pašto ar krovinio gabenimo funkcijos terminuotumą. Todėl laikytina, kad Valstybės ir tarnybos paslapčių įstatymo kontekste sąvoka „diplomatiniai kurjeriai“ apima sąvokas „diplomatiniai kurjeriai“ ir „laikinieji diplomatiniai kurjeriai“. Pažymėtina, kad Diplomatinės tarnybos įstatymo 47 straipsnio 1 dalies 11 punktą nurodo, kad diplomatiniai pasai išduodami etatiniams diplomatiniais kurjeriams, taip nurodant, kad diplomatiniai kurjeriai gali būti ir ne etatiniai, kaip ir nurodo Vienos konvencija dėl diplomatinų santykių. Todėl laikytina, kad diplomatinio kurjerio sąvokos vartojimas nėra problemiškas, o jiems ir diplomatiniam paštui ir kroviniui suteikiami imunitetai tiesiogiai reguliuojami Vienos konvencijos dėl diplomatinų santykių. Diplomatinės tarnybos įstatymas tokių teisinių santykių nereglamentuoja, todėl, net jei būtų poreikis tikslinti nuostatas, susijusias su diplomatinų kurjerių ratu, tai turėtų būti atliekama tikslinant kitus teisės aktus, pavyzdžiui, Lietuvos Respublikos valstybės ir tarnybos paslapčių įstatymą, o ne Diplomatinės tarnybos įstatymą.</p>
10		<p>2. Atkreiptinas dėmesys, kad Įstatymo 7 ir 8 straipsnyje vartojama <i>Lietuvos Respublikos diplomatinės atstovybės</i> sąvoka, reguliuojamas <i>diplomatinės atstovybės steigimas ir likvidavimas</i>, tačiau praktikoje yra susidariusi situacija, kai Vyriausybės nutarimuose yra vartojama sąvoka „ambasada“ (pavyzdžiui, 2016 m. rugpjūčio 25 d. nutarimas Nr. 862 „Dėl Lietuvos Respublikos energetikos atašė pavaduotojo pareigybės įsteigimo Lietuvos Respublikos ambasadoje Lenkijos Respublikoje“; 2014 m. rugsėjo 17 d. nutarimas Nr. 951 „Dėl Lietuvos Respublikos ambasados Pietų Afrikos Respublikoje įsteigimo“ ir kt.). Manytina, kad Projektu teikiant Įstatymo pakeitimus dėl diplomatinų atstovybių, konsulinių įstaigų ir specialiųjų misijų darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis, darbo užmokesčio reguliavimo, gali kilti neaiškumų dėl</p>	<p>Neatsižvelgta. Pažymėtina, kad diplomatinės atstovybės sąvoka Diplomatinės tarnybos įstatyme vartojama atsižvelgiant į Vienos konvencijoje dėl diplomatinų santykių vartojamą sąvoką. Pažymėtina, kad pagal nusistovėjusią tarptautinę praktiką diplomatinės atstovybės užsienio valstybėse dažniausiai priimta vadinti ambasadomis, nes joms paprastai vadovauja ambasadoriai (Tarptautinės teisės komisijos 1958 m. parengtame Diplomatinų santykių ir imunitetų straipsnių projekte, kuris vėliau tapo Vienos konvencija dėl diplomatinų santykių, komentare pažymima, kad „pats efektyviausias būdas palaikyti tarptautinius santykius tarp dviejų valstybių yra įsteigti nuolatinę diplomatinę atstovybę (t. y. ambasadą ar pasiuntinybę (angl. <i>legation</i> – derinimo pažymos rengėjų past.) viena kitos teritorijoje“¹.</p>

¹ Draft Articles on Diplomatic Intercourse and Immunities with commentaries. Yearbook of the International Law Commission, 1958, vol. II. (žr. 2 straipsnio komentarą)

ambasadose dirbančių darbuotojų. Todėl siekiant vienodo sąvokų ir jų turinio traktavimas, teisinio aiškumo bei nuoseklaus reguliavimo, būtų tikslinga Įstatymo reguliavimo srityje vartojamas sąvokas atitinkamai peržiūrėti bei suderinti.

Atsižvelgiant į tai, kad diplomatinės atstovybės užsienio valstybėje terminas yra bendresnis nei ambasada (kaip ir diplomatinės atstovybės prie tarptautinės organizacijos terminas yra bendresnis nei, pavyzdžiui, nuolatinė misija ar nuolatinė atstovybė prie konkrečios tarptautinės organizacijos), manytume, kad Diplomatinės tarnybos įstatyme tikslinga vartoti bendresnę diplomatinės atstovybės sąvoką. Taip pat tikslinga Lietuvos Respublikos Vyriausybei palikti galimybę Lietuvos Respublikos diplomatinių atstovybių steigimo teisės aktuose, vadovaujantis tarptautine praktika bei tarptautinės teisės normomis ir atsižvelgiant į diplomatinės atstovybės vadovo klasę (pagal Vienos konvencijos dėl diplomatinių santykių 14 straipsnį), pagal konkrečios atstovybės pobūdį ir tarptautinę praktiką tokią atstovybę įvardyti konkrečiai („ambasada“, „nuolatinė misija“, „nuolatinė atstovybė“ ar kitaip). Atitinkamai manytina, kad dėl ambasadų, kaip Lietuvos Respublikos diplomatinių atstovybių užsienio valstybėse, darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis, teisinio statuso ar dėl jiems taikomo teisinio reguliavimo neaiškumų kilti nėra pagrindo.

Užsienio reikalų ministras
 Linas Linkevičius

Andrius Namavičius
 Teisės ir tarptautinių sutarčių
 departamento direktorius

2017-04-24